

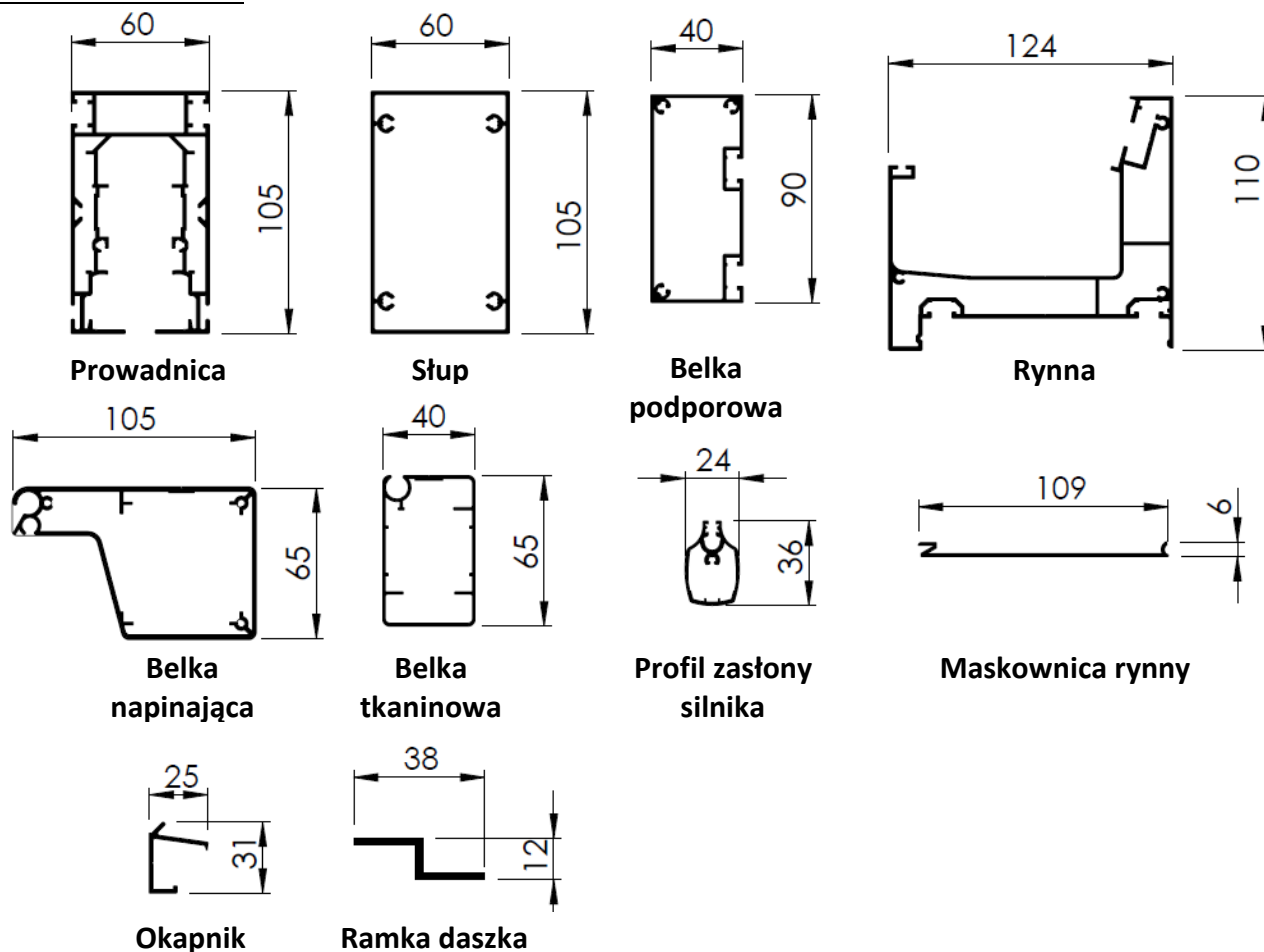

Przyścienna pergola aluminiowa AURA
z rozsuwanym dachem z wodoodpornej tkaniny

INSTRUKCJA MONTAŻU

Maj 2025: wersja 1.0

PODSTAWOWE PROFILE:

Zastrzeżenie

Ze względu na ciągłe ulepszenia i rozwój produktu przez producenta, produkt, jego cechy techniczne i konstrukcyjne mogą ulec zmianie bez wcześniejszego powiadomienia.

1. Dostarczona konstrukcja pergoli jest przygotowana na wymiar zgodnie z zleconym zamówieniem. Montaż pergoli na obiekcie musi zostać przeprowadzony zgodnie z wymiarami określonymi podczas pomiarów. Do każdego wyrobu zostaje dostarczona karta wymiarowa. Celem karty jest określenie położenia profili konstrukcyjnych, których poprawny montaż zapewni uzyskanie właściwego kąta pochylenia pergoli i związany z tym poprawny odpływ wody deszczowej. Przedstawione wymiary ułatwią rozplanowanie położenia otworów wierconych w ścianie oraz w podłożu. Charakterystyczne wymiary pergoli:

- **wysięg**: odległość od ściany do zewnętrznej płaszczyzny słupów,
- **szerokość**: odległość między zewnętrznymi płaszczyznami prowadnic pergoli,
- **wysokość frontowa**: prześwit między podłożem a spodem rynny,
- **wysokość mocowania**: odległość od podłoża do spodu wspornika ściennego mierzona przy ścianie.

Przykładową kartę wymiarową zaprezentowano na następnej stronie.

Uwaga: Złożona przez producenta pergola nie ma zaprogramowanych położenia krańcowych silnika. Montażysta dopiero po zamocowaniu tkaniny i przykręceniu belki nieruchomej może zaprogramować położenia krańcowe według instrukcji wybranego napędu.

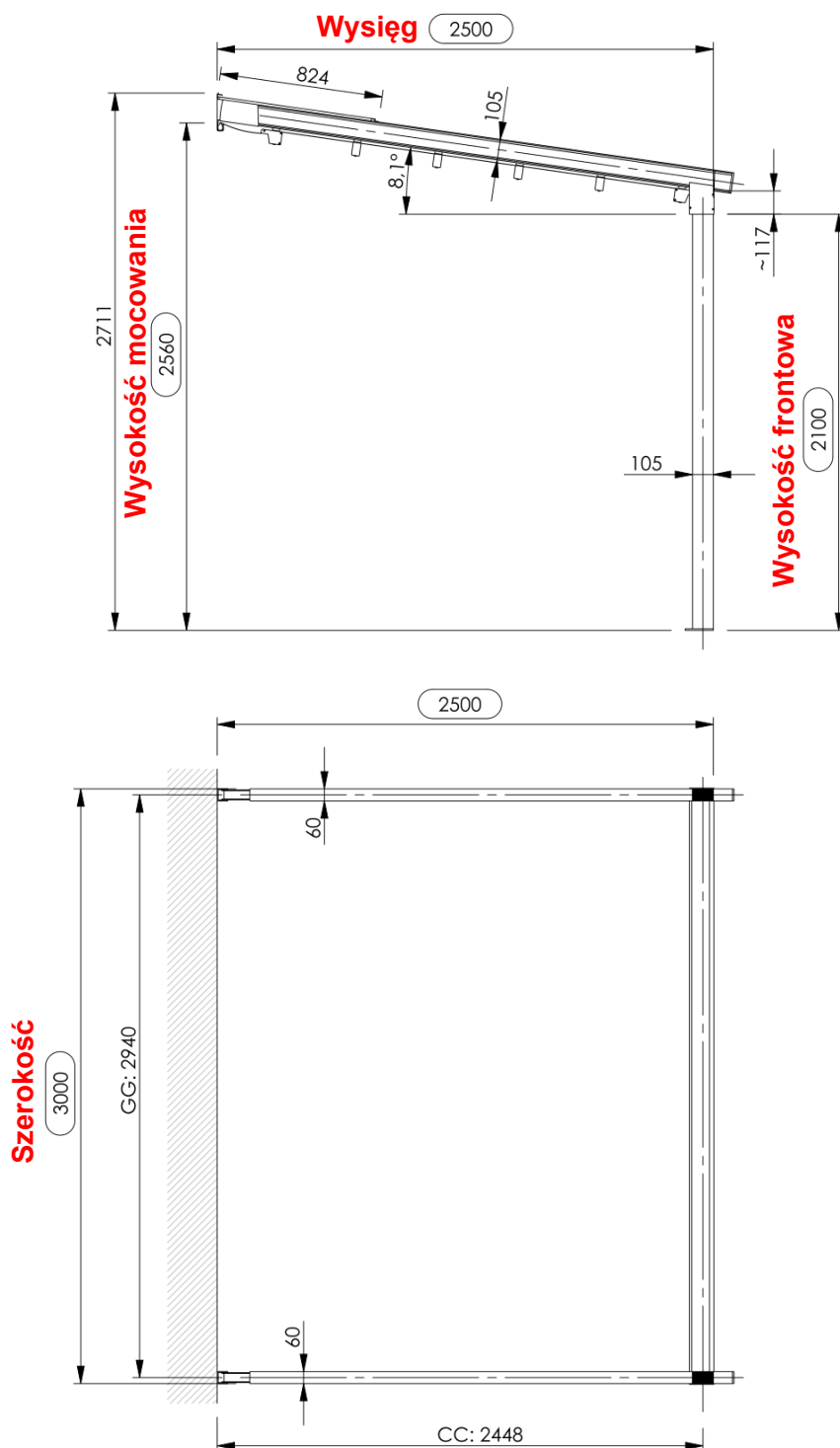
Nr pergoli: **SHA-###**
 Klient: **Nazwa klienta**

Zalecany kąt pochylenia 8-14°.
 Poniżej 8° nie jest udzielana gwarancja odpływu wody z poszycia.

L. modułów	Szerokość	Wysięg	Wysokość przednia	Wysokość mocowania	Kąt pochylenia
1	3000	2500	2100	2560	8,1°

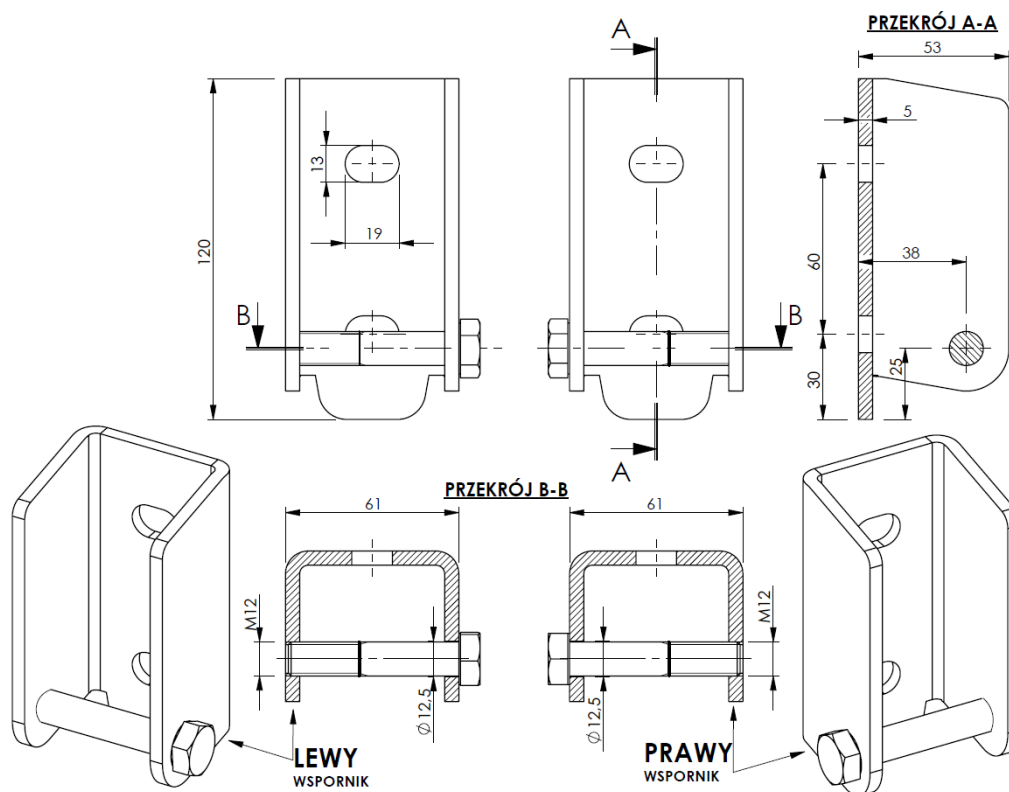
* - rysunek nie przedstawia rzeczywistej liczby belek tkaninowych.

PRZYKŁADOWA KARTA WYMIAROWA

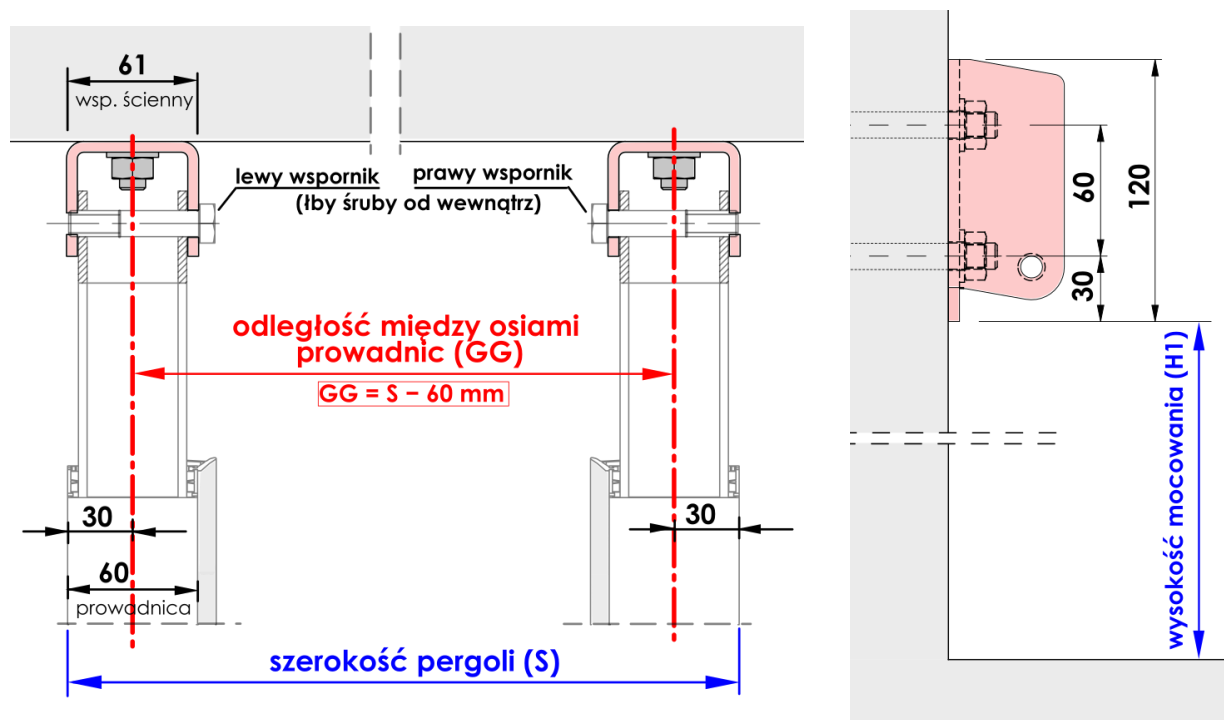

GG - odległość między osiami prowadnic; CC - odległość od ściany do osi słupa

2. Konstrukcja nośna pergoli przyściennej na obiekcie montowana jest poprzez przykręcenie wsporników ściennych przewodnicy do ściany oraz podstaw słupów do podłoża. W pergoli występuje symetryczna para wsporników ściennych głowicy: lewa oraz prawa sztuka. Wsporniki różnią się stroną po której znajduje się gwint oraz wkręcana jest śruba M12x60.

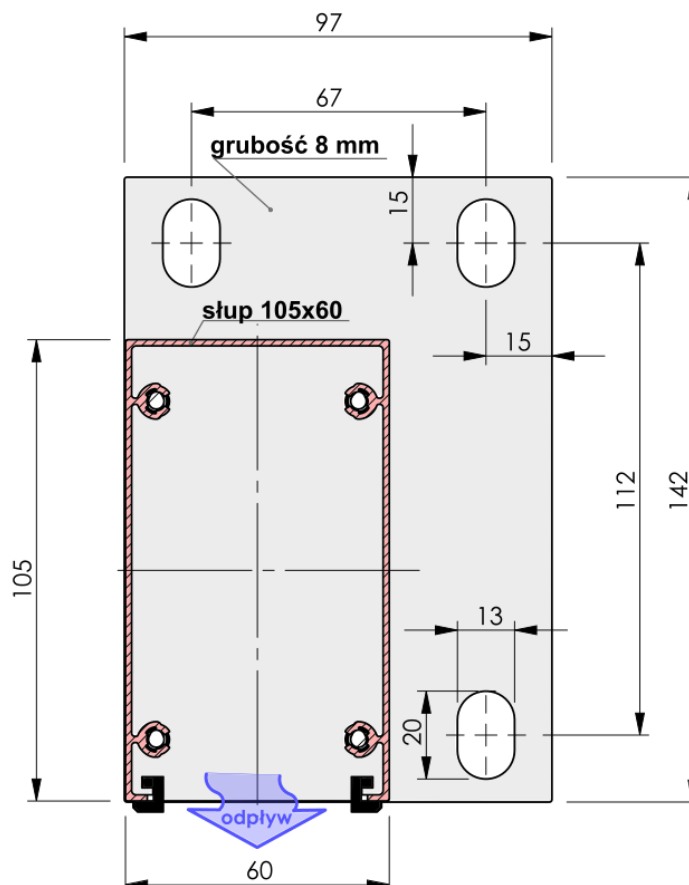
Strona mocowania: prawa lub lewa, identyfikowana jest spoglądając na ścianę obiektu, czyli z zewnątrz na front montowanej pergoli. Przy prawidłowo zamontowanych wspornikach tły śrub M12x60 przestają do wewnątrz obrysu pergoli.

Położenie wsporników ściennych prowadnic wyznacza się na podstawie nominalnych wymiarów pergoli. Wysokość mocowania (**H1**) wspornika wyznacza się jako odległość od podłoża (lub poziomu tarasu) do dolnej krawędzi wspornika. Poziome rozmieszczenie wsporników wyznacza się względem szerokości pergoli, gdzie wsporniki dla zewnętrznych prowadnic znajdują się 30 mm od nominalnego zarysu szerokości pergoli. Istotnym parametrem kontrolnym podczas rozplanowania i montażu wsporników jest odległość między osiami prowadnic (**GG**), która w przypadku pergoli jednomodułowej wynosi:

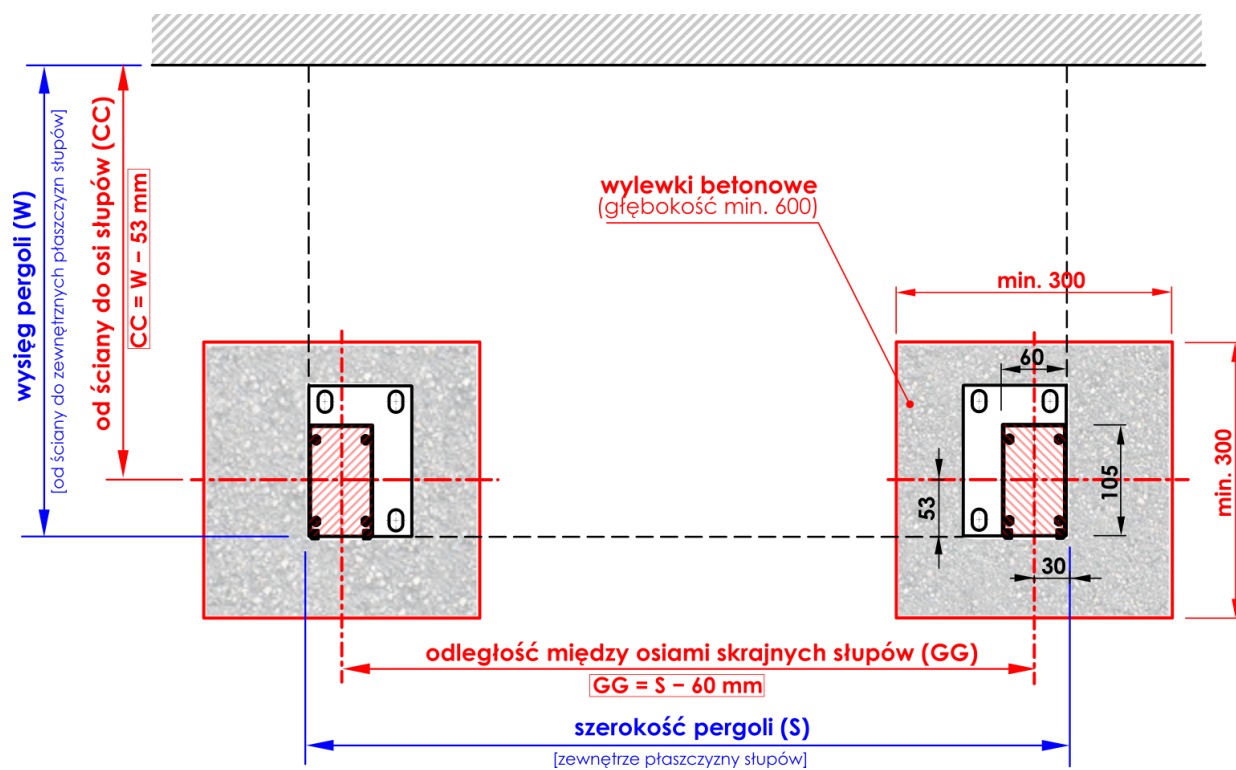
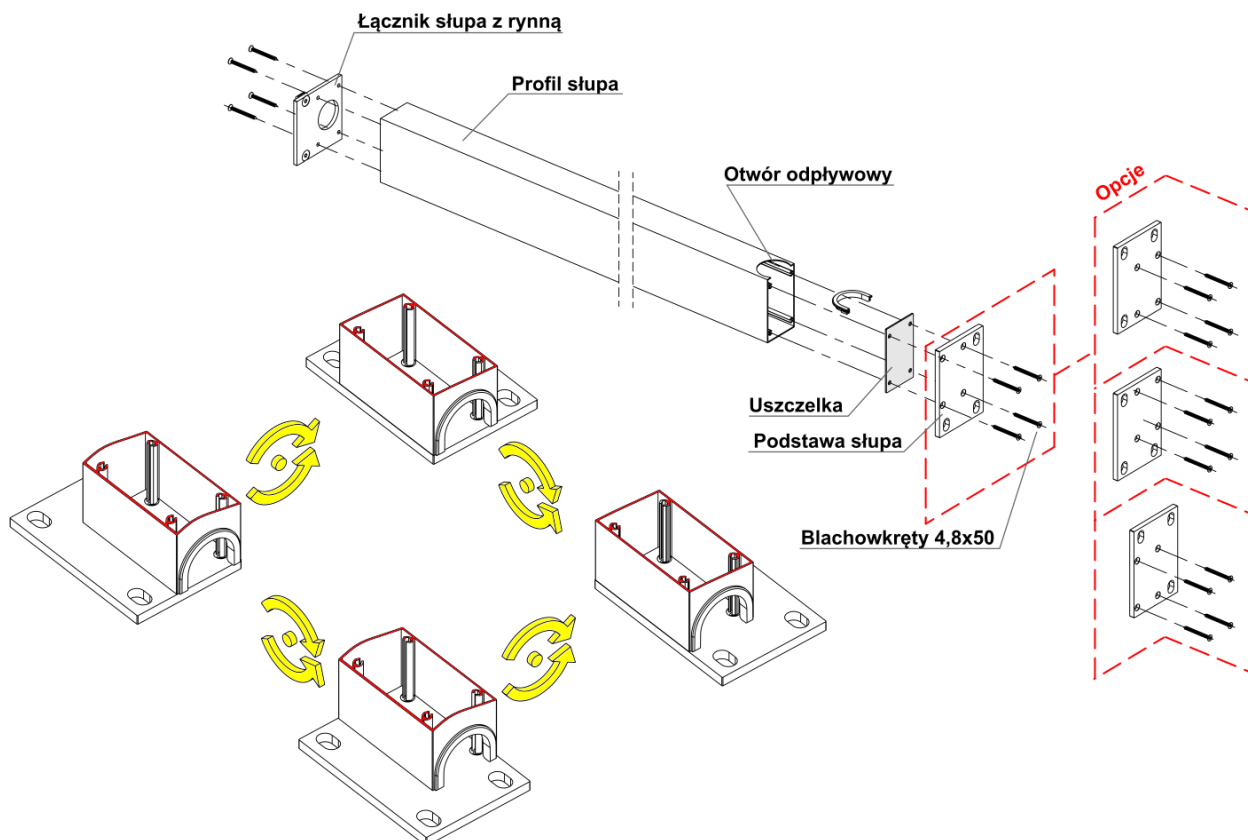
$$GG = S - 60 \text{ mm}$$

Do montażu pionowych słupów do podłoża stosowana jest płyta podstawy słupa, o następujących wymiarach:

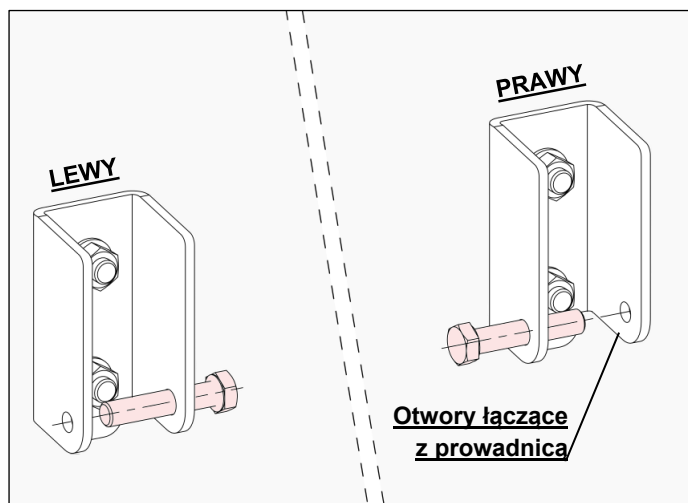
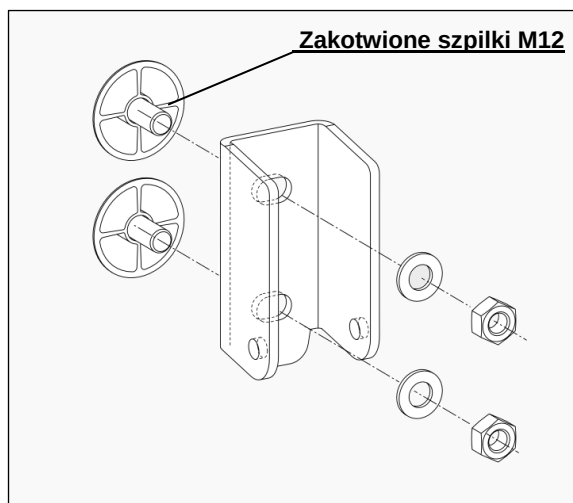

W celu zapewnienia uniwersalności montażu słupa dla różnych warunków zabudowy na obiekcie to każda płyta podstawy jest odwracalna. Zapewnia to możliwość właściwego zorientowania płyty podstawy w zależności od napotkanych warunków (np. przyległa ściana, koniec tarasu czy inne przeszkody), gdzie ostateczna konfiguracja jest ustalana poprzez przykręcenie płyty do profilu słupa za pomocą blachowkrętów 4,8x50 (w stanie dostawy są wkręcone w profil słupa) uwzględniając przy tym położenie otworu odpływowego (domyślnie od frontu konstrukcji).

Podstawy słupów muszą zostać przytwierdzone do podłoża o odpowiedniej nośności, najlepiej do betonowej posadzki. Jeżeli takie warunki nie występują na obiekcie to zaleca się wykonanie betonowych wylewek w miejscu przytwierdzenia podstaw słupów. Wylewki betonowe należy wykonać centralnie względem osi słupów, których położenie wyznacza się na podstawie nominalnych wymiarów pergoli: szerokości (**S**) oraz wysięgu (**W**). Wylewki betonowe należy wykonać uwzględniając wspólny poziom, a jeżeli to niemożliwe to należy uwzględnić różnicę w poziomie między wylewkami w zamówieniu pergoli, co wpłynie na długość poszczególnych słupów.

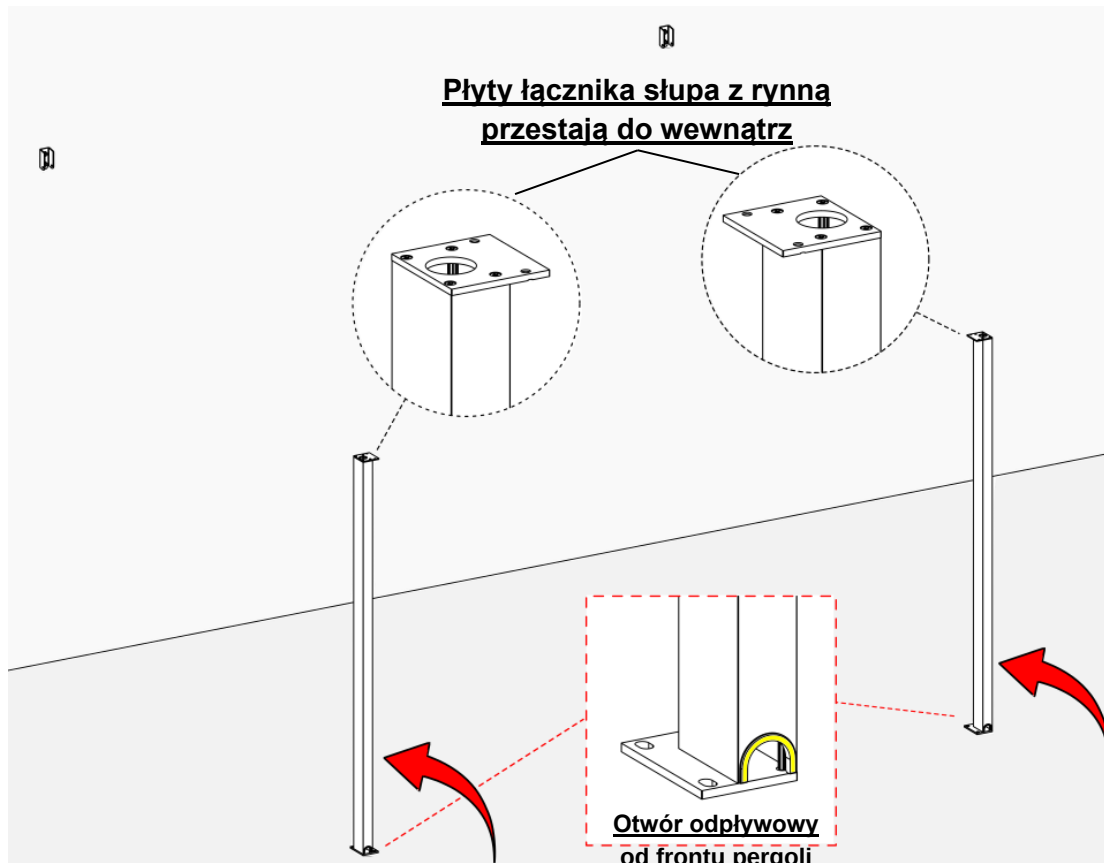

3. Wsporniki ściennie prowadnic mocuje się do ściany poprzez otwory podłużne (fasolkowe). Należy zwrócić uwagę by otwory łączące z prowadnicą znajdowały się u dołu wspornika oraz na prawidłową identyfikację wspornika: lewego i prawego.

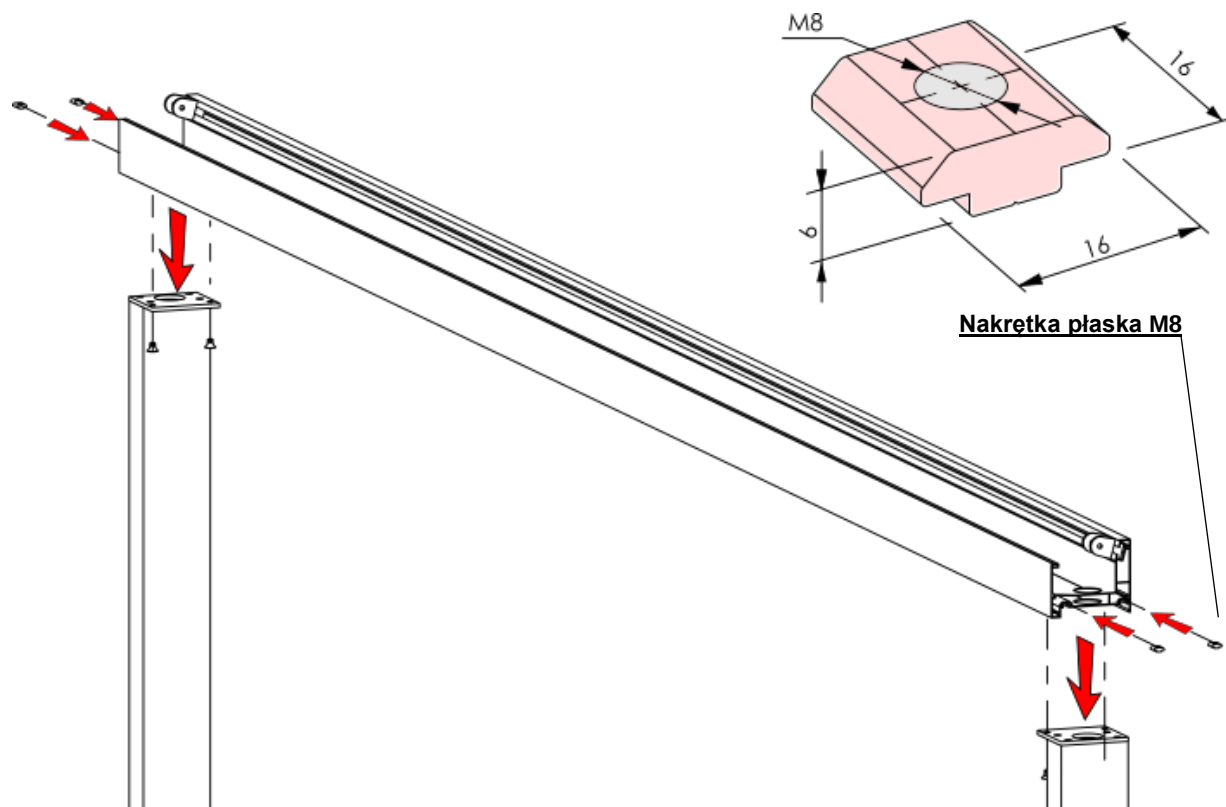

Uwaga: dobór elementów montażowych powinien zostać przeprowadzony indywidualnie dla występujących warunków montażu z uwzględnieniem rodzaju i jakości podłoża. Typowo do montażu wsporników ściennych prowadnic na elewacji z ociepleniem stosowane są pręty M12 osadzone przy użyciu kotw chemicznych wraz z aluminiowymi tulejami dystansowymi.

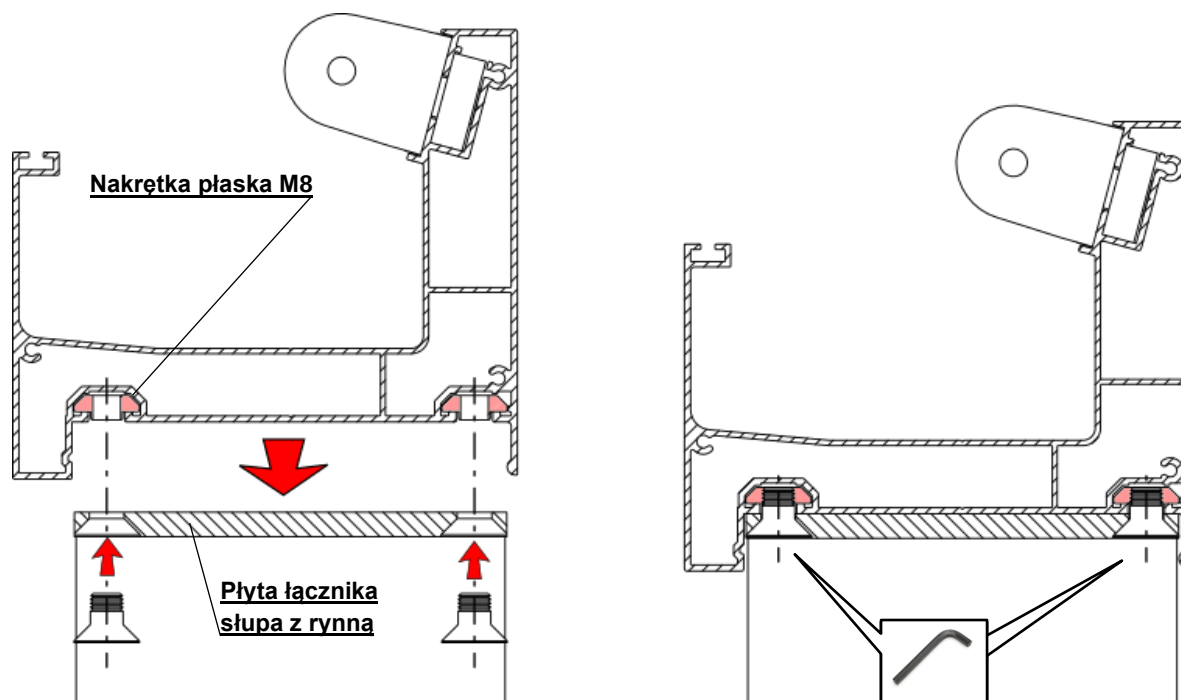
4. Postawić słupy do pionu oraz ustawić je względem nominalnego zarysu pergoli, określonego przez wysięg oraz szerokości pergoli. Zwrócić uwagę na właściwe zorientowanie słupów: dolny otwór odpływowy powinien znajdować się od frontu pergoli, natomiast płyty łącznika z rynną powinny być skierowane do wewnątrz pergoli.

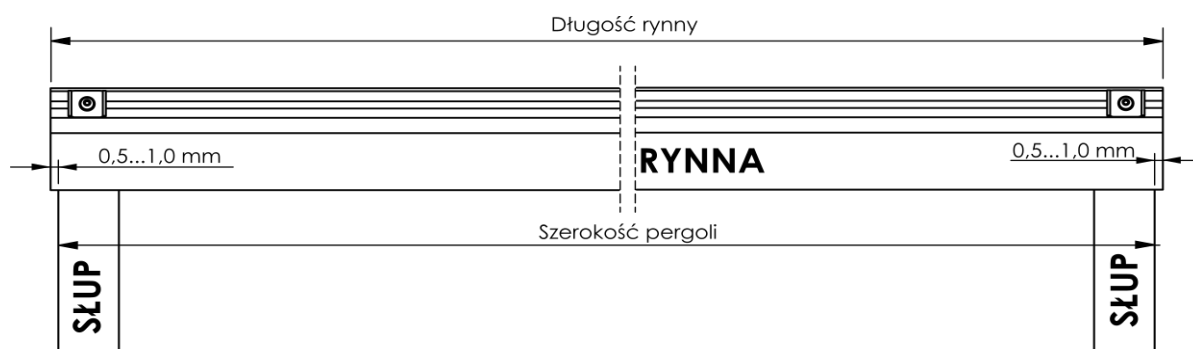
5. Na stojące słupy nałożyć rynnę. Rynna zostanie połączona przy pomocy śrub stożkowych oraz nakrętek płaskich M8. Nakrętki płaskie M8 należy wprowadzić w dedykowane kanały rynny (po 2 nakrętki na słup).

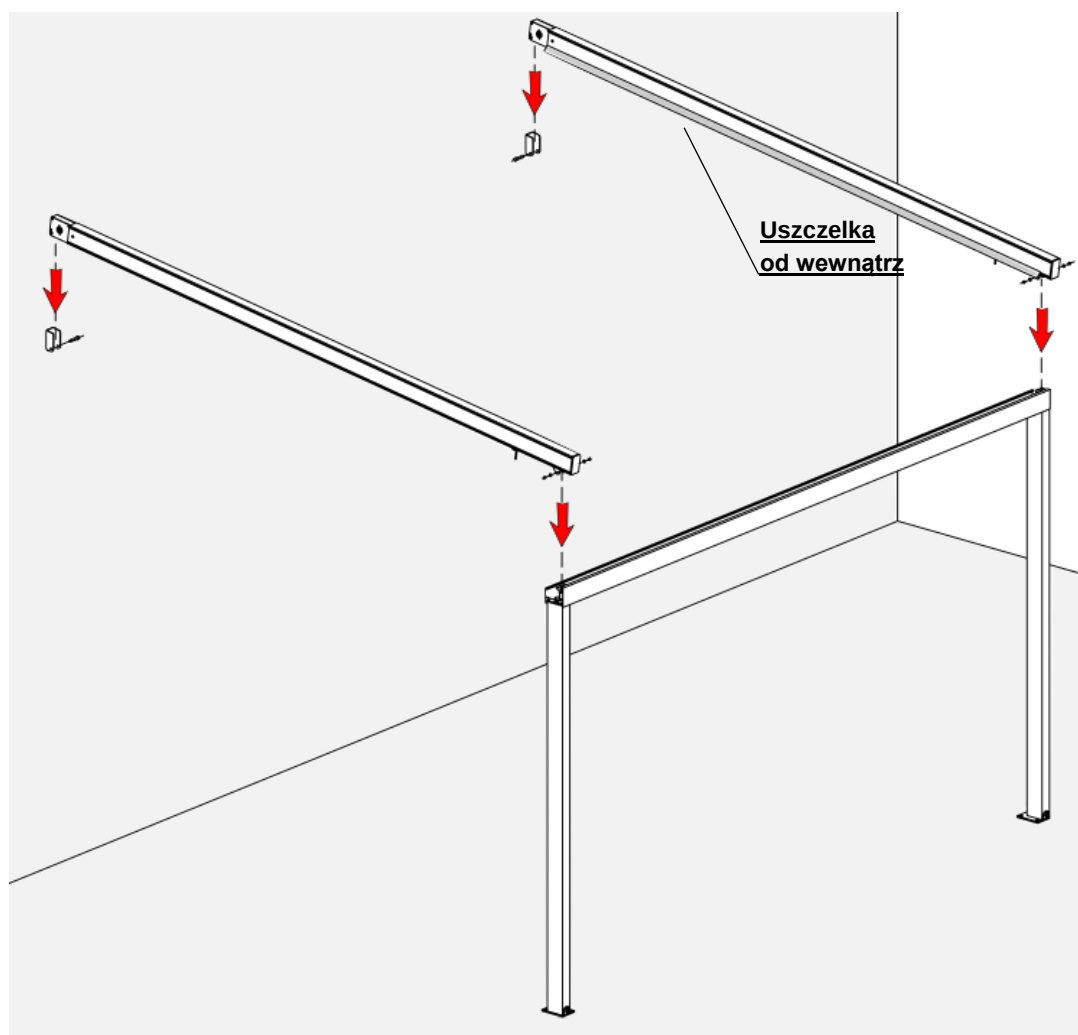
W profilu rynny znajduje się wnęka, która nachodzi na płyty łącznika słupa z rynną.

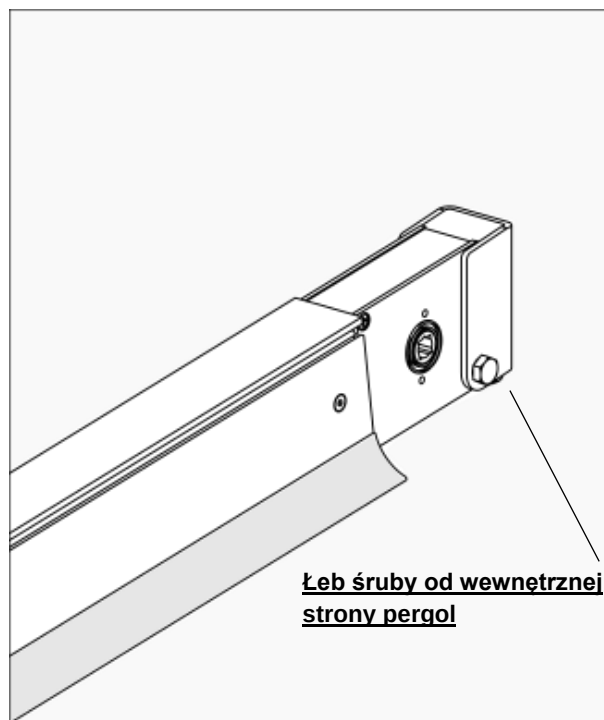
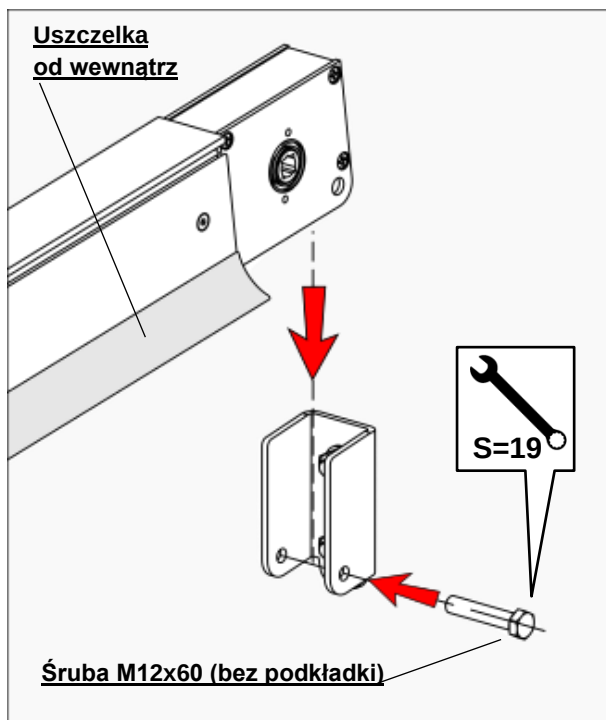
Ustawić rynnę tak by z obu stron wystawała nieznacznie ($0,5 \div 1,0$ mm) poza obrys słupów. Umożliwi to w późniejszym etapie dokręcenie zaślepek rynny.

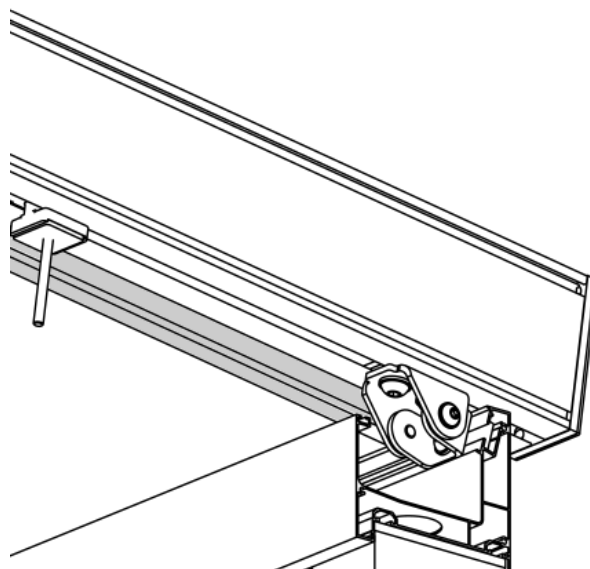
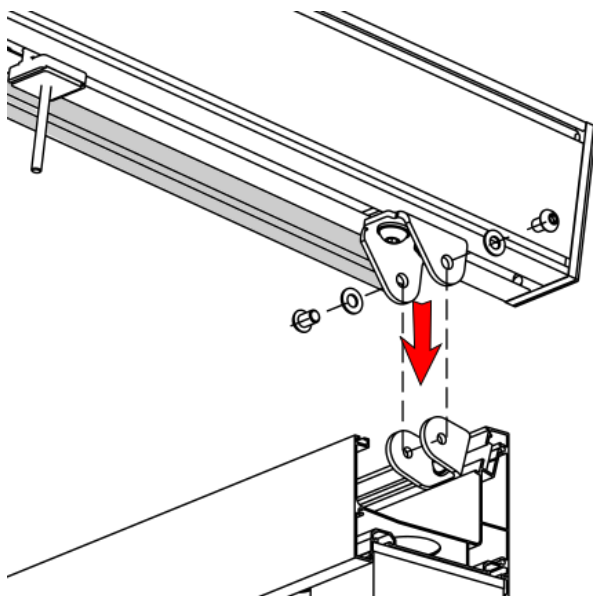
6. Połączyć prowadnice ze wspornikami ściennymi oraz zawiasami zamocowanymi na rynnie. W systemie występują prawe, lewe i środkowe prowadnice, które różnią się położeniem uszczelek bocznych. Zwrócić uwagę podczas montażu by uszczelki skierowane były do wewnątrz pergoli.

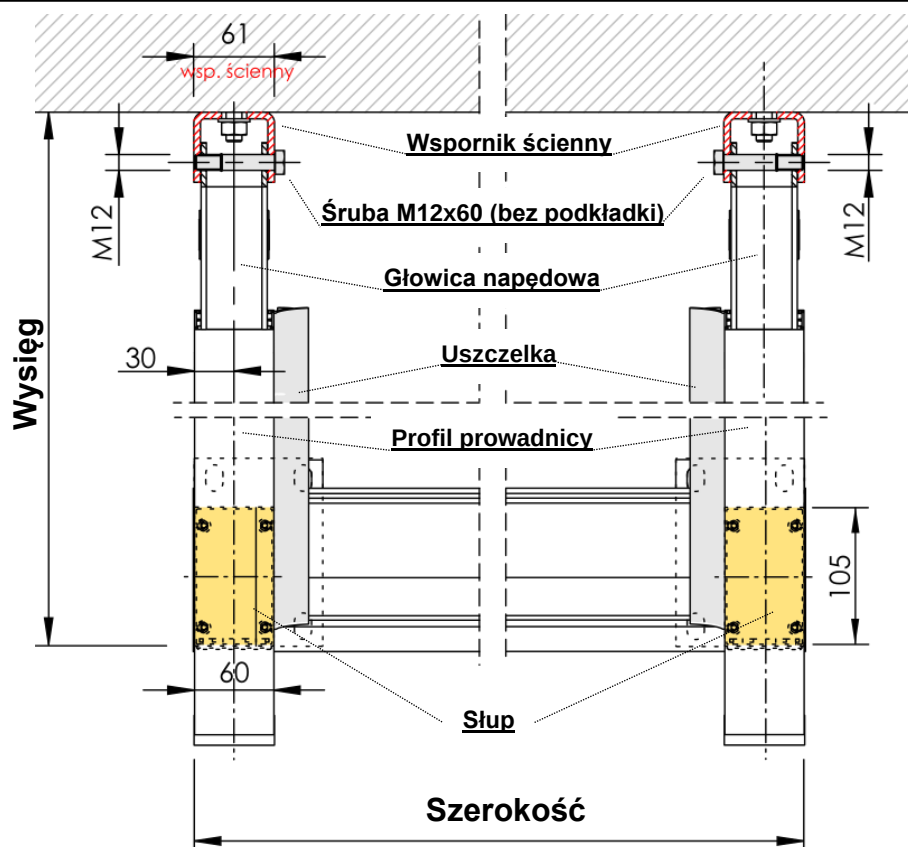
Prowadnicę wsunąć we wspornik ścienny. Połączyć prowadnicę ze wspornikiem przy użyciu śruby M12x60 bez podkładki – łeb śruby znajduje się po wewnętrznej stronie prowadnicy (od strony uszczelki).

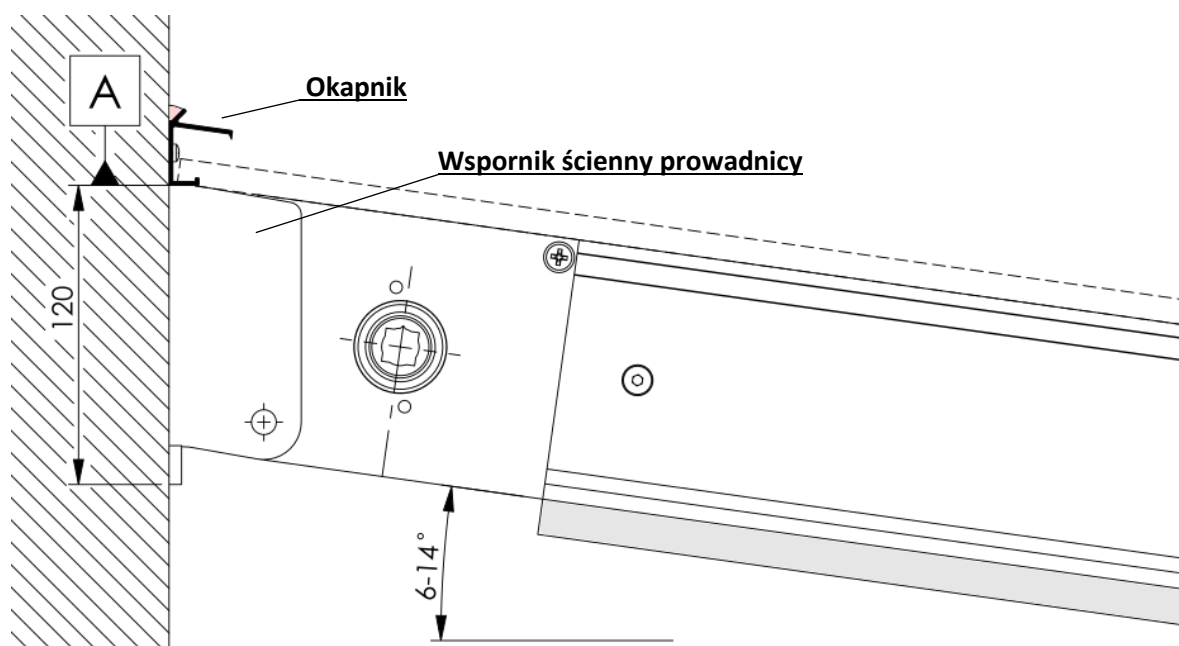
Od frontu prowadnicę połączyć z rynną skręcając obustronnie zawias.

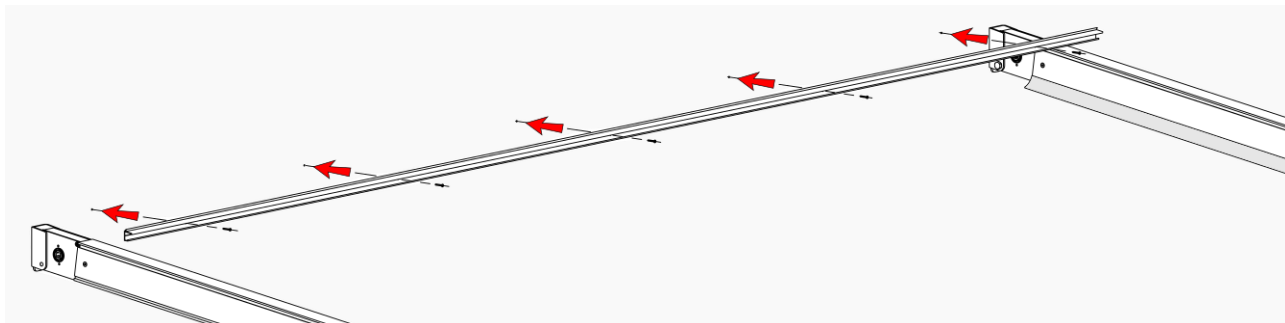
W następstwie połączenia elementów zmontowana została główna konstrukcja nośna pergoli. Zweryfikować poprawność ustawienia członów konstrukcyjnych (prostokątność względem ściany oraz pionowość słupów) oraz wymiarów: szerokość oraz wysięg konstrukcji. Na tym etapie montażu nie zaleca się jeszcze przykręcania podstaw słupów do podłoża.

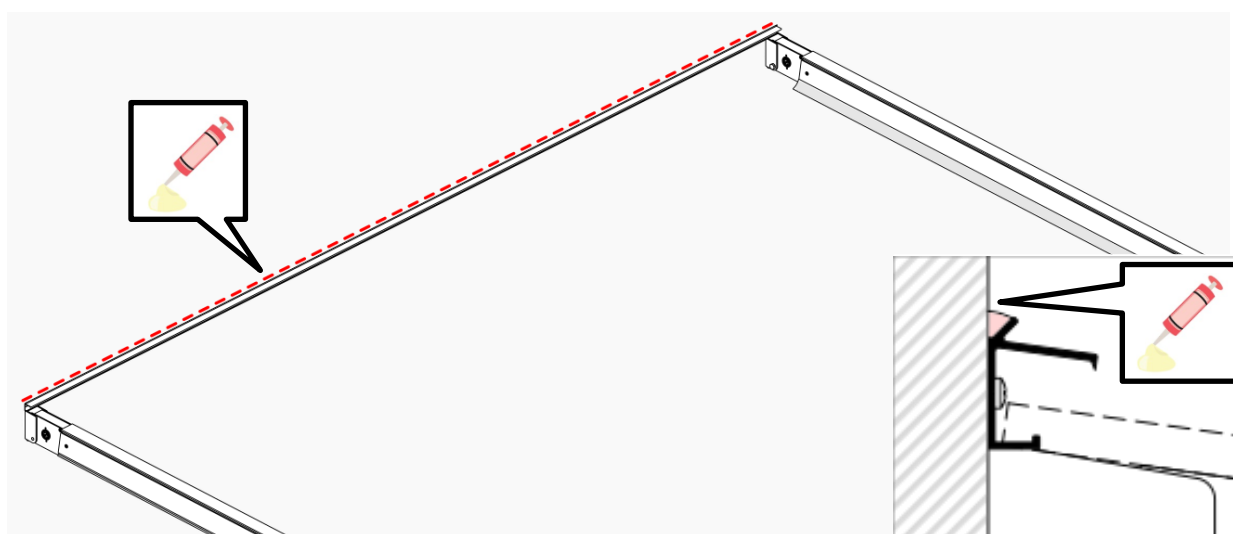
7. Przystąpić do montażu profilu okapnika do ściany. W przypadku pergoli nachylonej pod kątem w zakresie $6^\circ \div 14^\circ$ profil okapnika należy zamontować bezpośrednio nad wspornikiem ściennym prowadnicy - pozycja oznaczona jako [A] na rysunku. Funkcją profilu okapnika jest zapewnienie podstawowego stopnia uszczelnienia pomiędzy pergolą a ścianą, natomiast jego instalacja możliwa jest do przeprowadzenia przez instalatora wyrobów markizowych. Aby zapewnić całkowite uszczelnienie, wymagane są kompleksowe prace dekarские uwzględniające wcięcie w elewacji budynku.

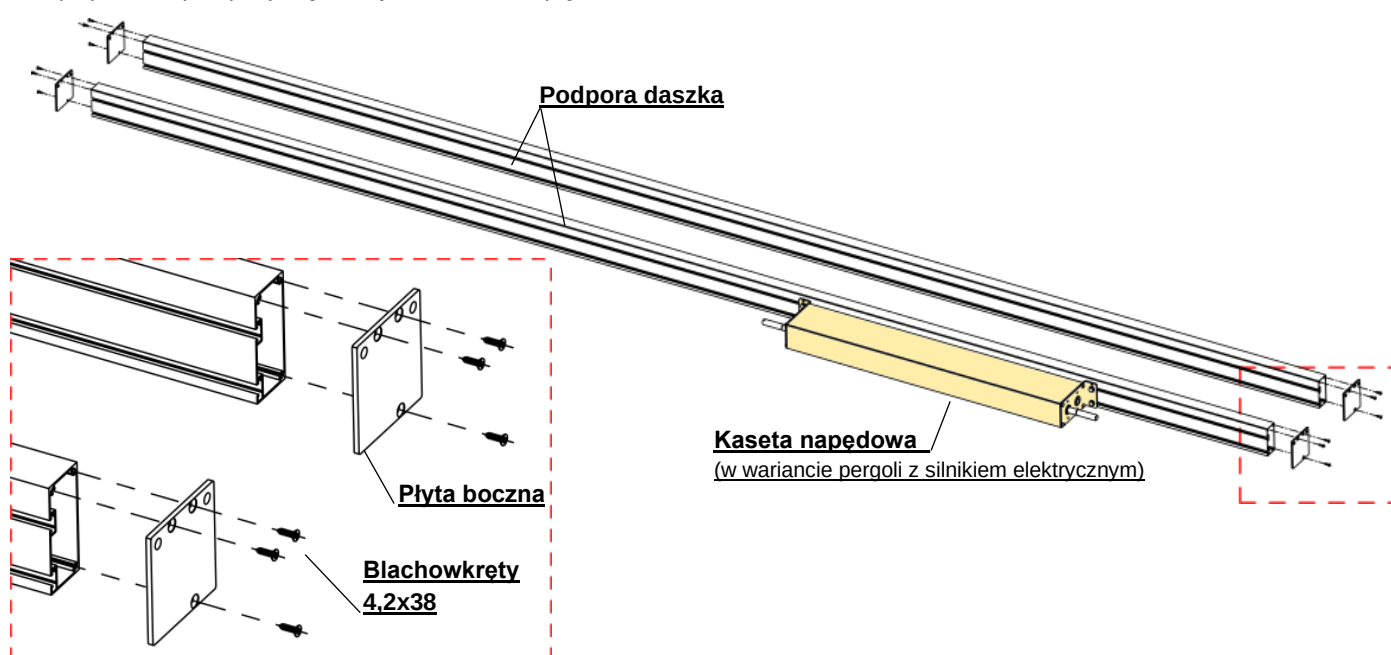
Profil okapnika należy przymocować do ściany za pomocą elementów mocujących odpowiednich do zastanego rodzaju ściany. Zazwyczaj są to plastikowe kotwy rozporowe, kotwy do płyt kartonowo-gipsowych, kotwy izolacyjne lub klej montażowy. Rozstaw pomiędzy kotwami nie powinien przekraczać 100 cm.

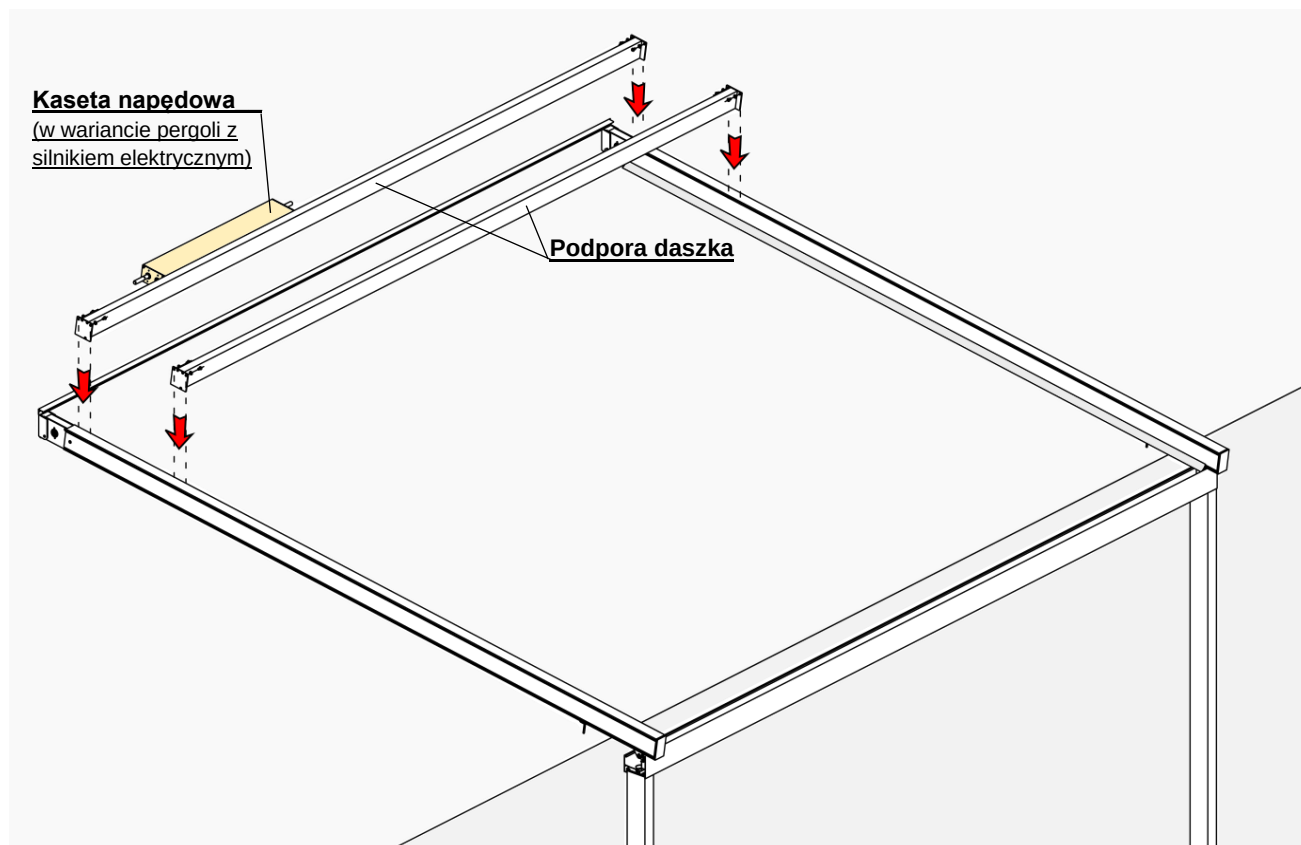
Uszczelnić połączenie okapnika ze ścianą, nakładając klej silikonowy na rowek w górnej części profilu.

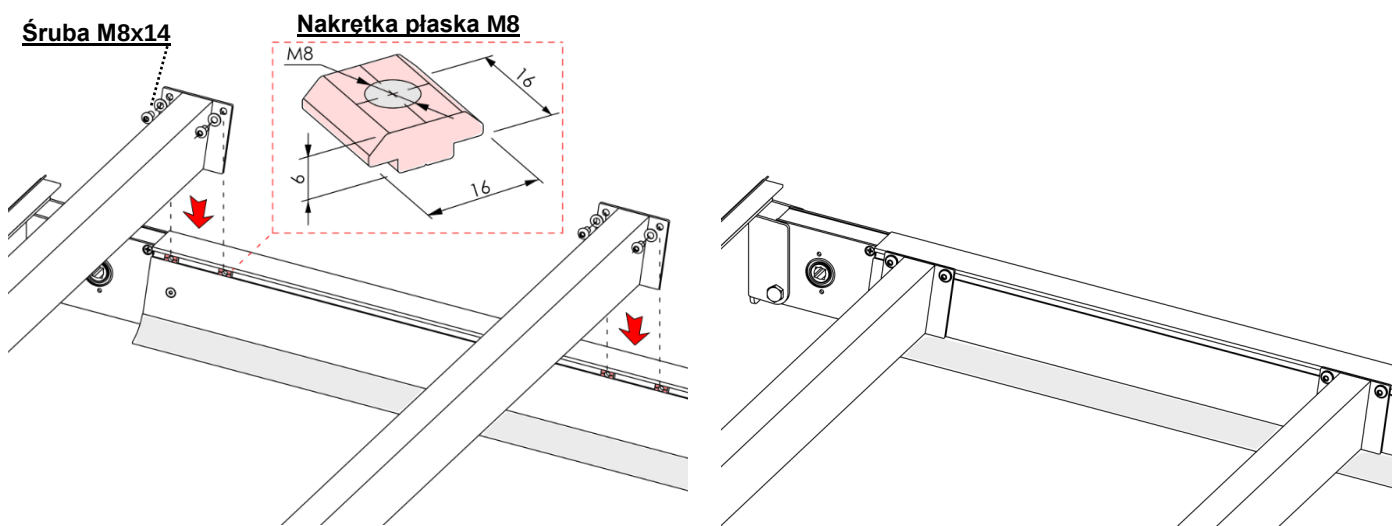
8. Do belek poprzecznych (podpory daszka), przykręcić płyty boczne za pomocą blachowkrętów 4,2x38 (w stanie dostawy są wkręcone w profile belek). W wariancie pergoli z napędem elektrycznym do jednej z belek poprzecznych przykręcona jest kaseta napędowa.

Belki poprzeczne mocowane są między prowadnicami pergoli.

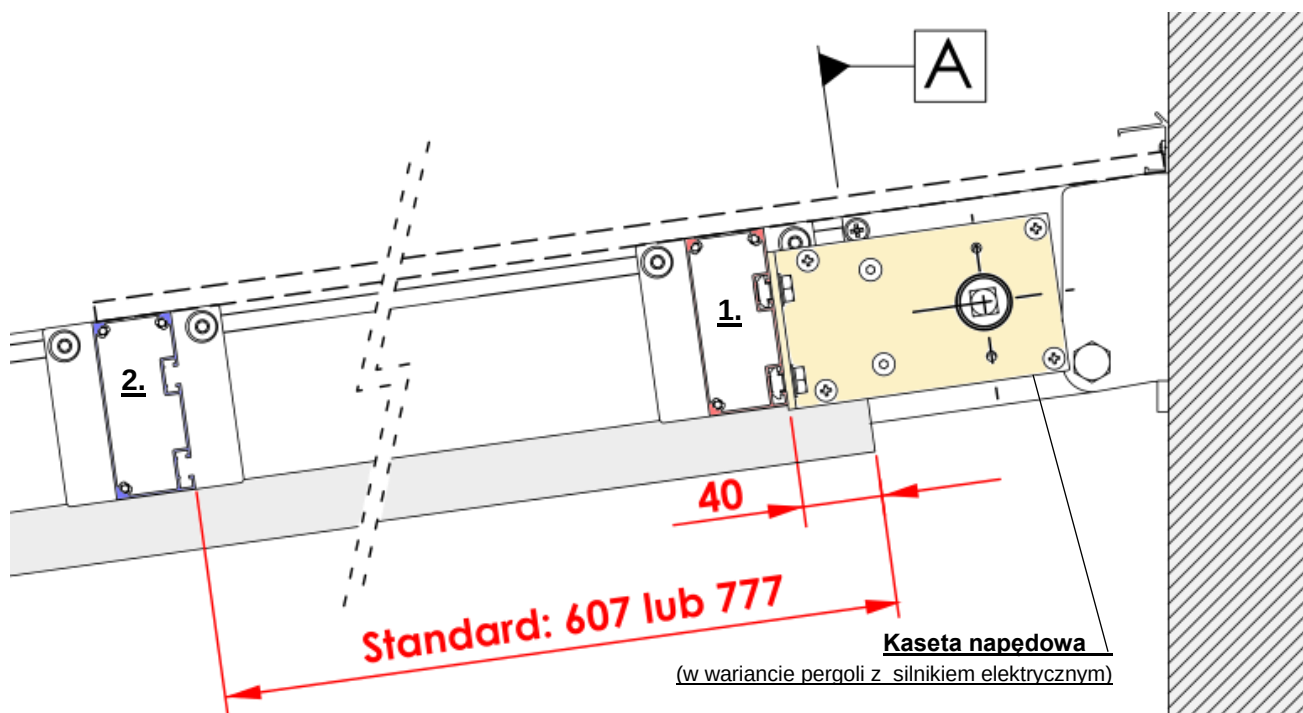

Pośrednio poprzez płyty boczne, belki przykręca się śrubami M8x14 do nakrętek płaskich M8 znajdujących się w kanale prowadnicy.

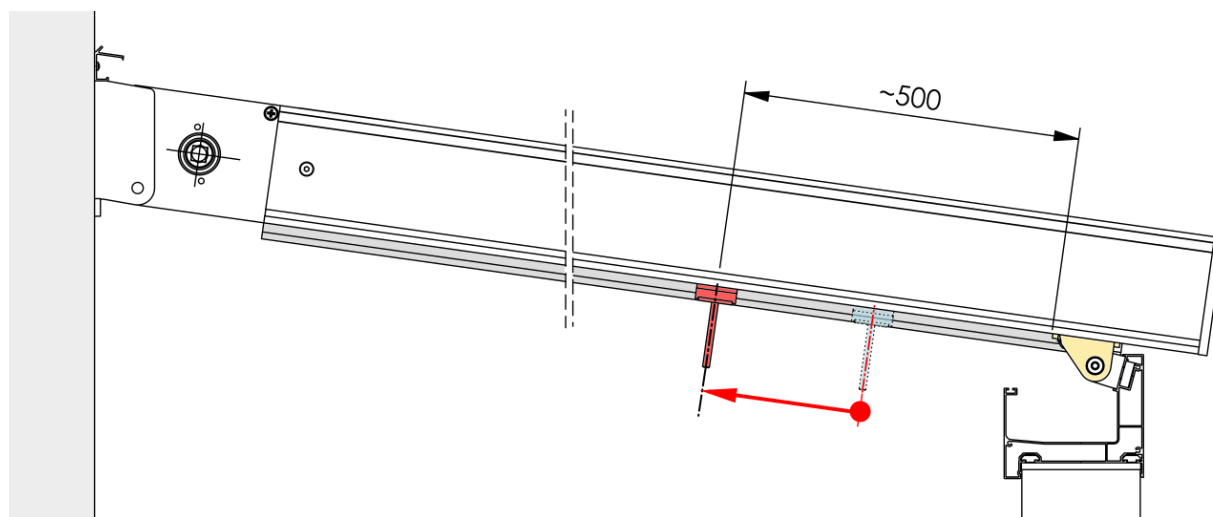

Belki poprzeczne zamocować w określonym położeniu wzdłuż prowadnicy. Pierwsza podpora (1.) dla każdej pergoli ma taką samą pozycję, która wynosi 40 mm mierząc od czoła profilu prowadnicy (baza pomiarowa A). Dokładność położenia jest szczególnie istotna dla wariantu pergoli z silnikiem elektrycznym, gdzie wymiar 40 mm gwarantuje współosiowość trzpienia obrotowego kasety napędowej (t.j. zamkniętej dwustronnej przekładni z silnikiem elektrycznym) względem kół napędowych w głowicach prowadnic. Natomiast położenie drugiej podpory daszka (2.) zależy będzie od wysięgu pergoli, gdyż stosowane są różne wysięgi arkuszy blachy daszka. W systemie pergoli arkusze

blachy daszka mają wysięg 790 mm oraz 960 mm i dla takich wartości położenie belki podpory daszka wyniesie kolejno 607 mm oraz 777 mm mierząc od czoła profilu prowadnicy (baza pomiarowa A).

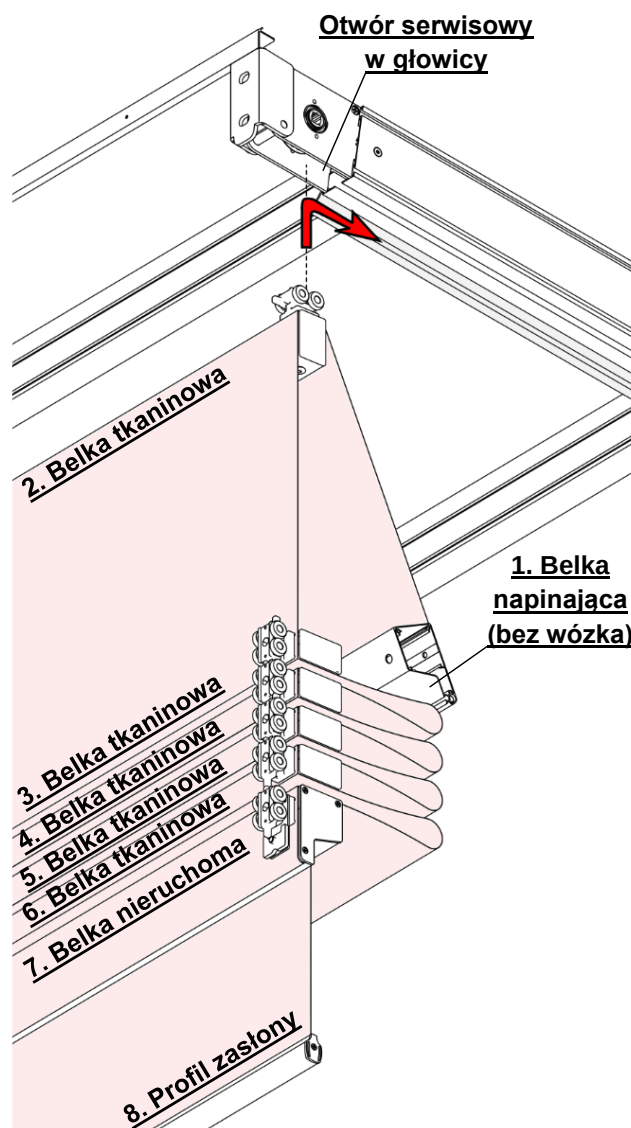
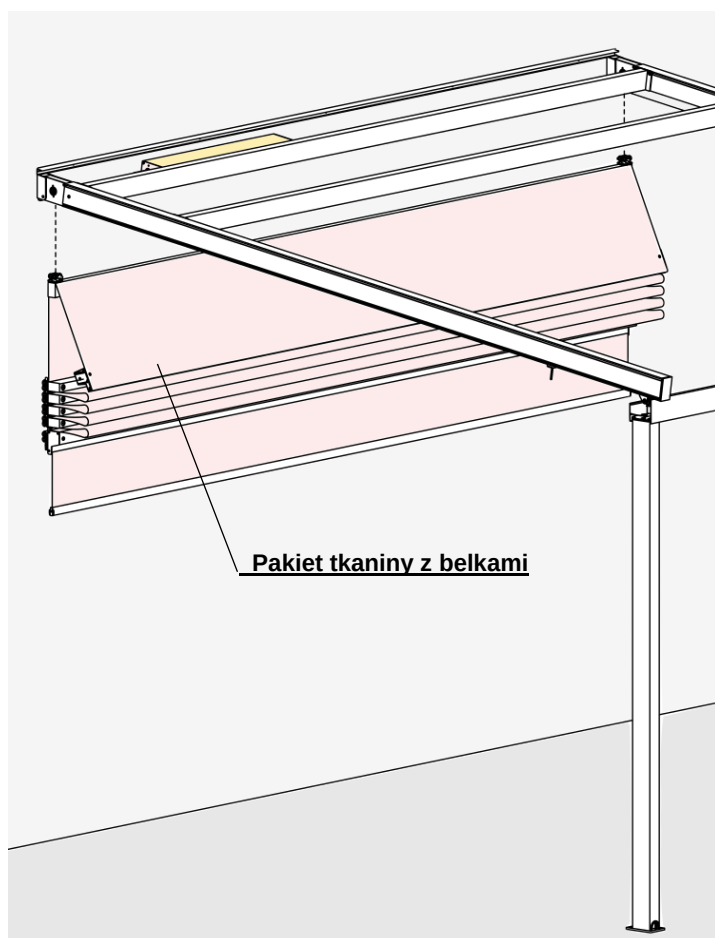

9. Przed montażem tkaniny z przesuwными belkami ustawić wózek napinający w takim samym położeniu wzdłuż każdej z prowadnic. Zaleca się ustawienie wózków w odległości około 500 mm od zawiasu łączącego prowadnicę z rynną.

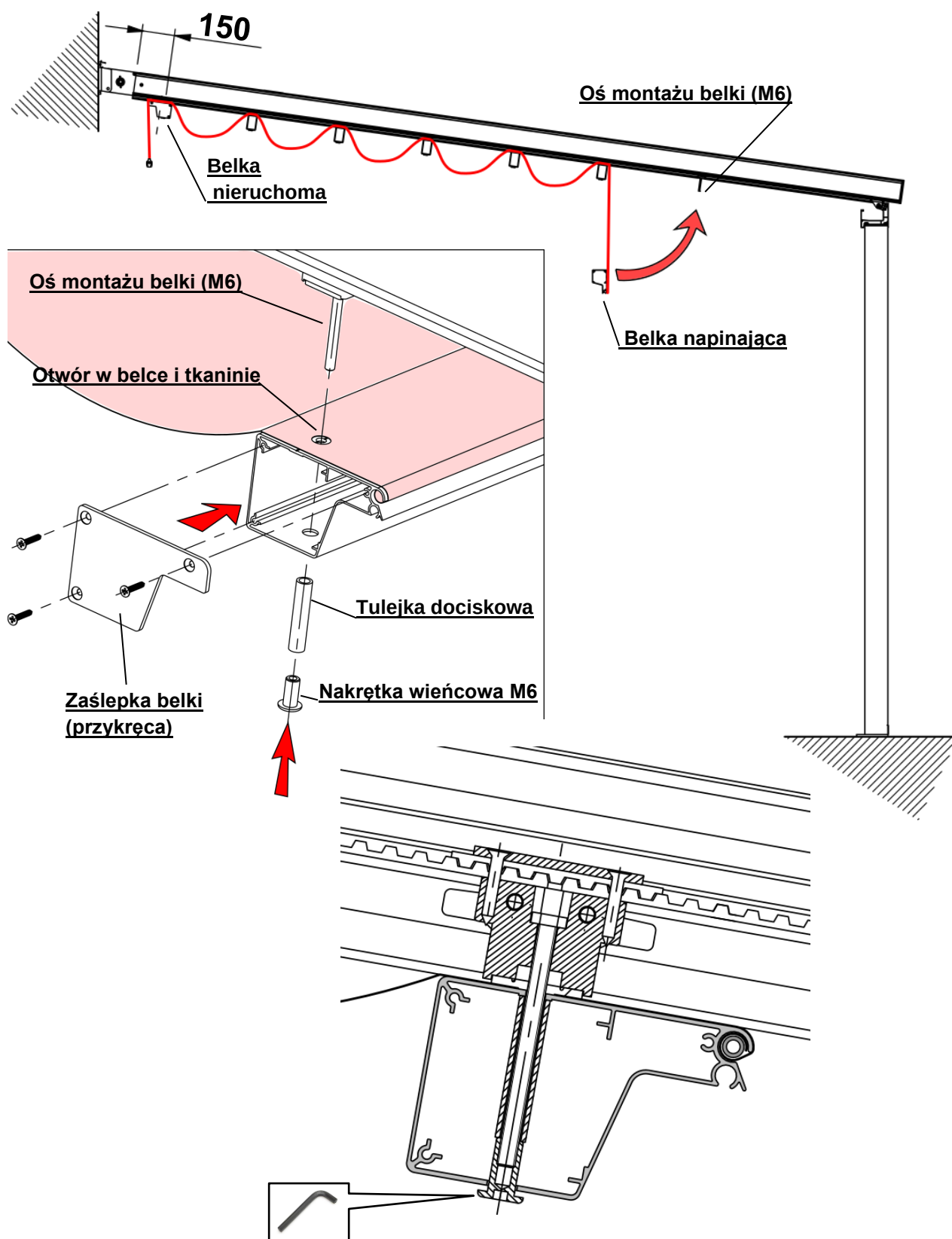

10. Wodoodporna tkanina połączona jest z przesuwными belkami przeciwwietrznymi, które stanowią podparcie dla tkaniny zapobiegając jej nadmiernemu obwieszeniu pod obciążeniem od wiatru czy wody oraz przeciwdziałają podwiewaniu. Belki przesuwają się wzdłuż prowadnicy poprzez wózki podpierające, natomiast całkowita liczba belek podpierających zależy od wymiaru pergoli – na rysunku poniżej przykładowa pergola ma 7 belek oraz pojedynczy profil podtrzymujący zasłonę napędu. Wózki podpierające pakiet tkaniny należy wprowadzić w prowadnicę pergoli przez otwór serwisowy w głowicy. Kolejno wprowadza się wózki belek tkaninowych 2÷6 a na końcu belkę nieruchomą 7. Belka napinająca 1 jako jedyna nie ma przykręconego wózków, gdyż są one na stałe

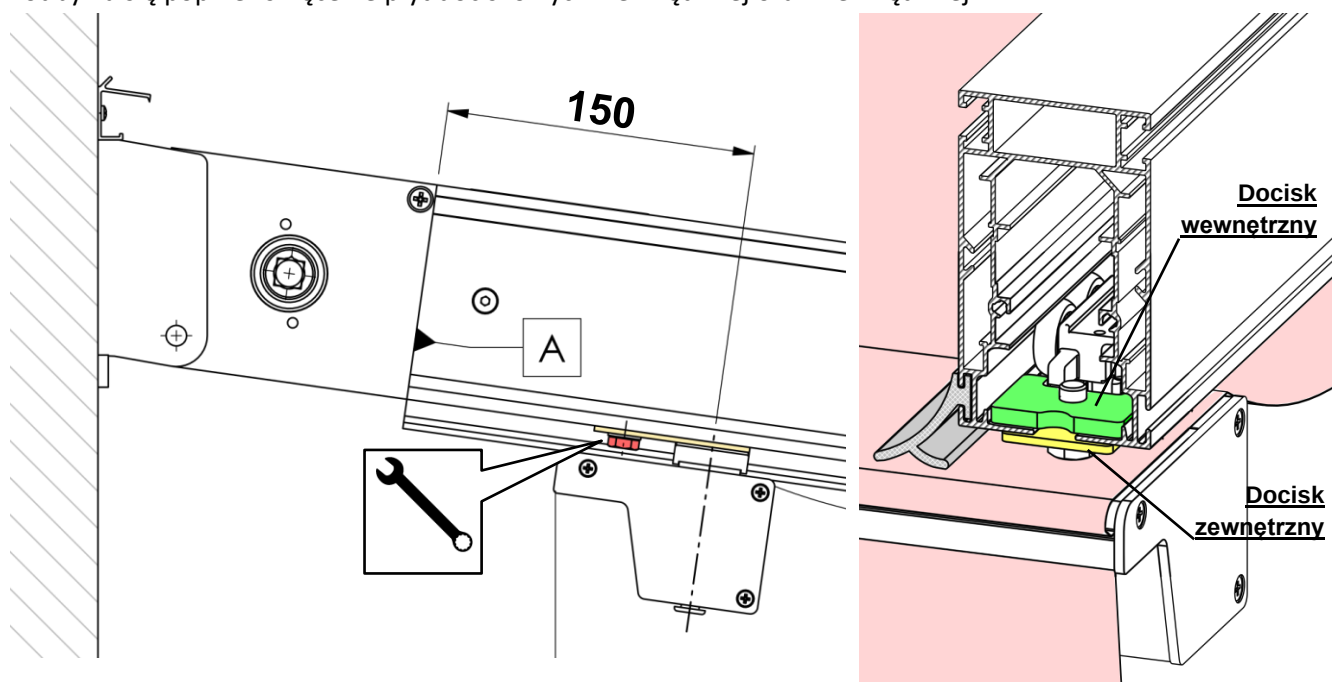
połączone z pasami zębatymi wewnątrz prowadnic. Profil zasłony napędu **8** zostanie w późniejszym etapie zamocowany do ściany za pomocą dedykowanych wsporników.

Po wprowadzeniu wszystkich wózków należy połączyć belkę napinającą z wózkiem napinającym. Połączenie odbywa się poprzez przełożenie osi montażu belki przez otwór w tkaninie i profilu belki. Następnie na oś montażu, przez otwór w spodzie belki, należy nałożyć tuleję dociskową oraz nakręcić na gwint osi nakrętkę wieńcową M6. Po skręceniu belki z wózkiem należy przykręcić zaślepki belki napinającej.

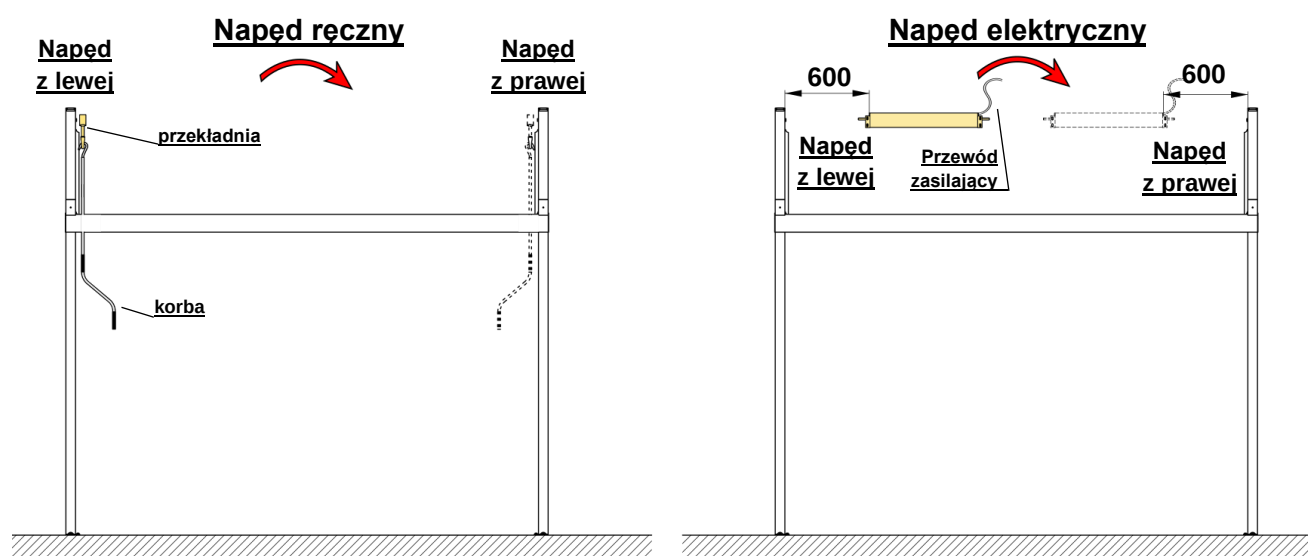

11. Belkę nieruchomą zablokować w odległości 150 mm od czoła profilu prowadnicy (baza pomiarowa A). Blokada odbywa się poprzez skręcenie płyt dociskowych: zewnętrznej oraz wewnętrznej.

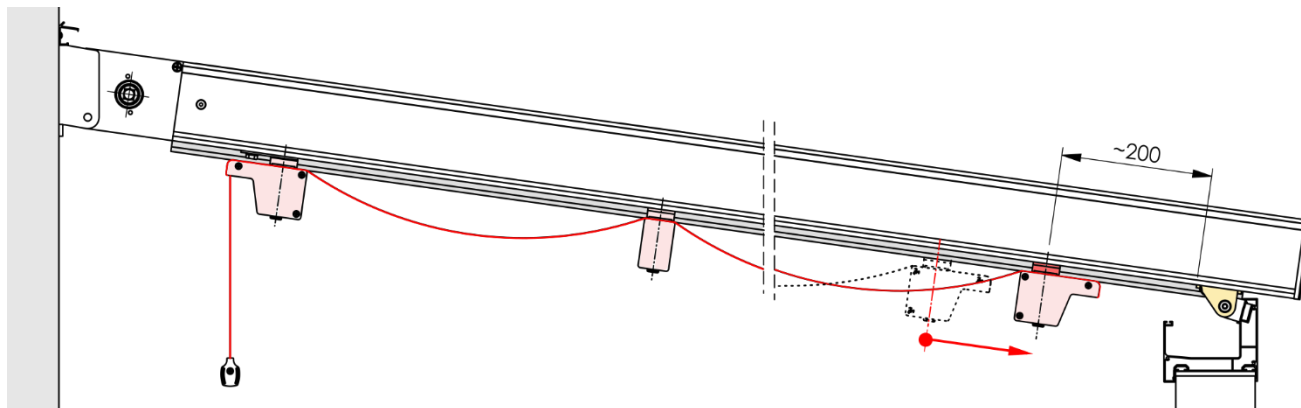
Uwaga: Złożona przez producenta pergola nie ma zaprogramowanych położenia końcowych silnika. Montażysta dopiero po zamocowaniu tkaniny i przykręceniu belki nieruchomej może zaprogramować położenia końcowe według instrukcji wybranego napędu.

12. W pergoli stosowany jest napęd ręczny (przekładnia obracana przez korbę) lub elektryczny (silnik rurowy zamknięty w kasecie napędowej). Rodzaj napędu oraz strona, po której się go mocuje (z prawej lub lewej strony pergoli) w dostarczonym produkcie zależy od zlecenia produkcyjnego. Wybór strony napędu powinien zależeć od warunków na miejscu montażu: czy w miejscu zamocowania przekładni będzie dostęp do swobodnego operowania korbą lub czy kaseta napędowa znajdzie się dostatecznie blisko miejsca zasilania na ścianie. Kaseta napędowa z silnikiem elektrycznym ostatecznie jest mocowany do belki silnika w odległości 600 mm od profilu prowadnicy. Poniżej przedstawiono możliwe położenia zespołu kasety napędowej wraz z przewodem zasilającym. Instrukcja osobno rozpatruje procedurę montażu w zależności od rodzaju napędu.

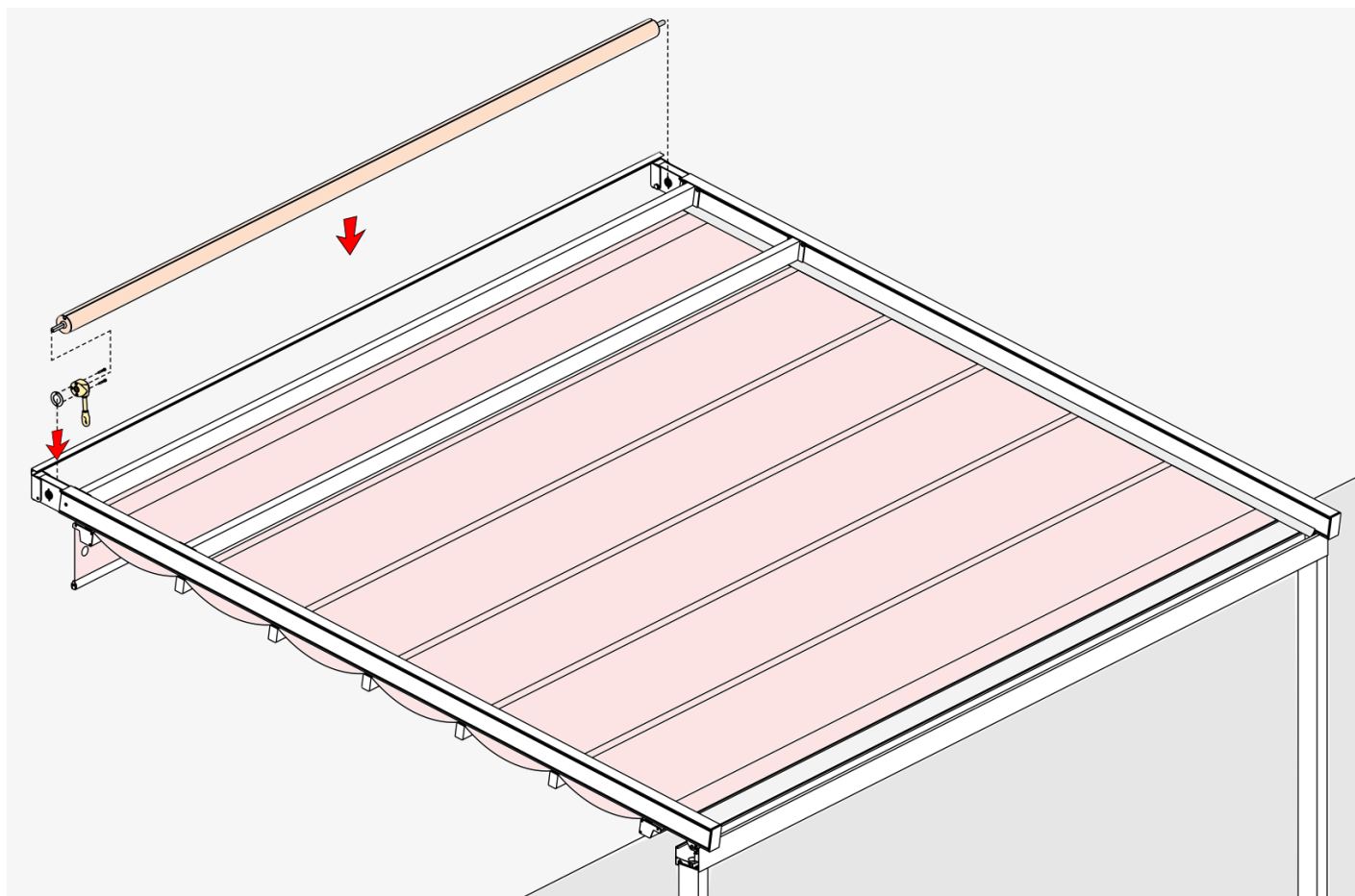

13. WARIANT A: MONTAŻ NAPĘDU RĘCZNEGO

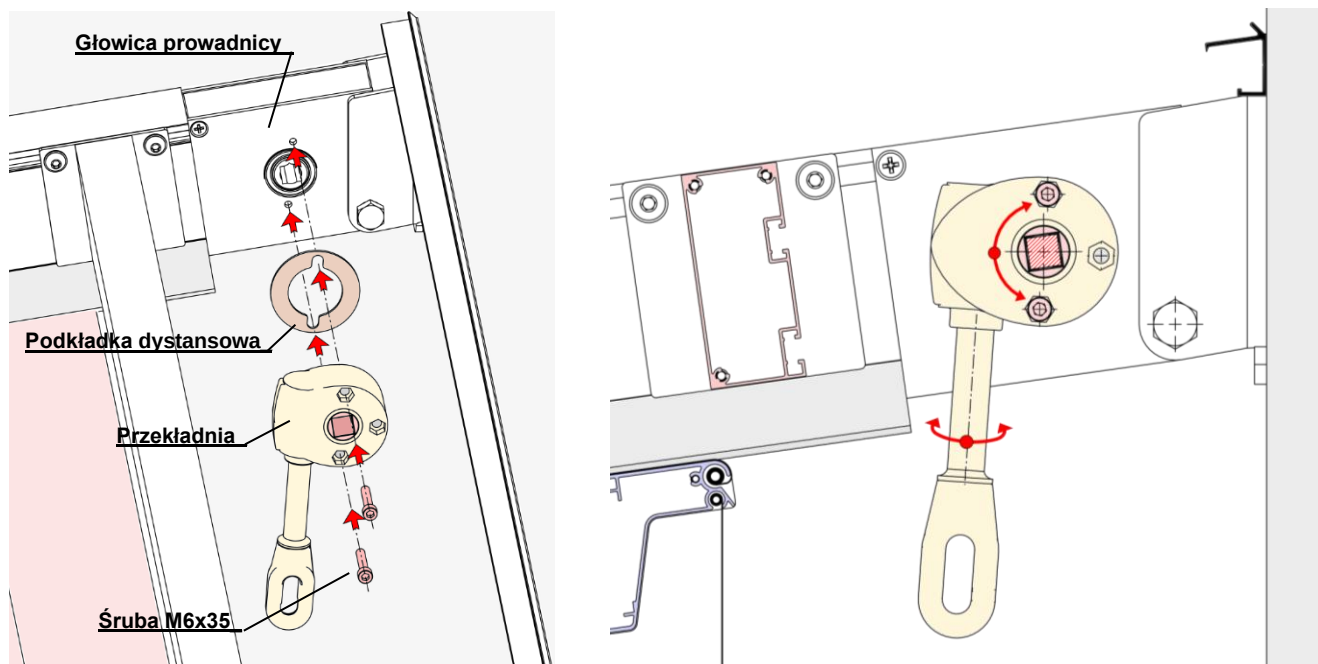
W celu zagwarantowania synchronizacji ruchu wózków we wszystkich prowadnicach, to przed podłączeniem napędu należy ustawić belkę napinającą w takim samym położeniu wzdłuż każdej z prowadnic. Zaleca się ustawienie wózków w odległości około 200 mm od zawiasu łączącego prowadnicę z rynną.

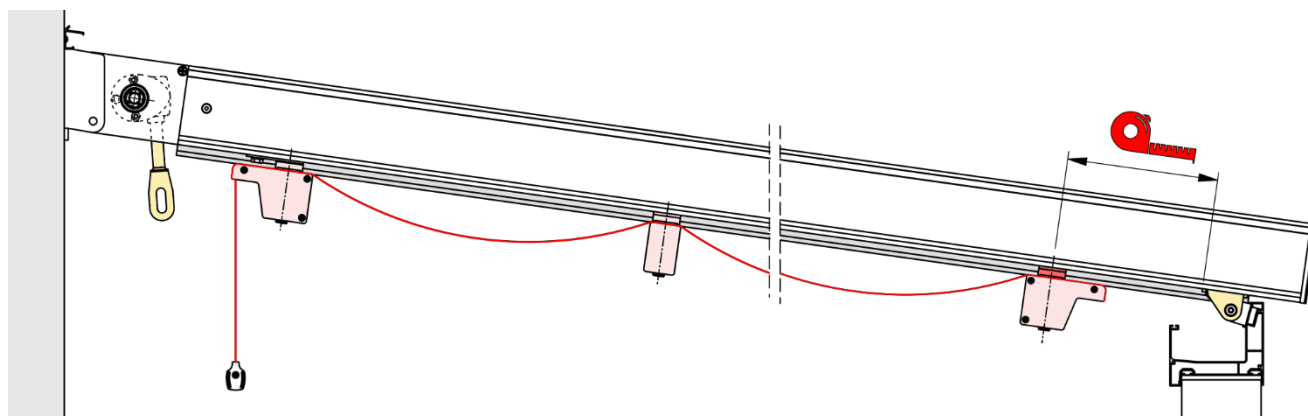
Na zespół napędu składają się: przekładnia oraz stalowa rura nawojowa z osadzonymi trzpieniami: stałym i przesuwным. Funkcją zespołu rury nawojowej jest równomierne przekazywanie momentu obrotowego z przekładni do kół napędowych we wszystkich prowadnicach.

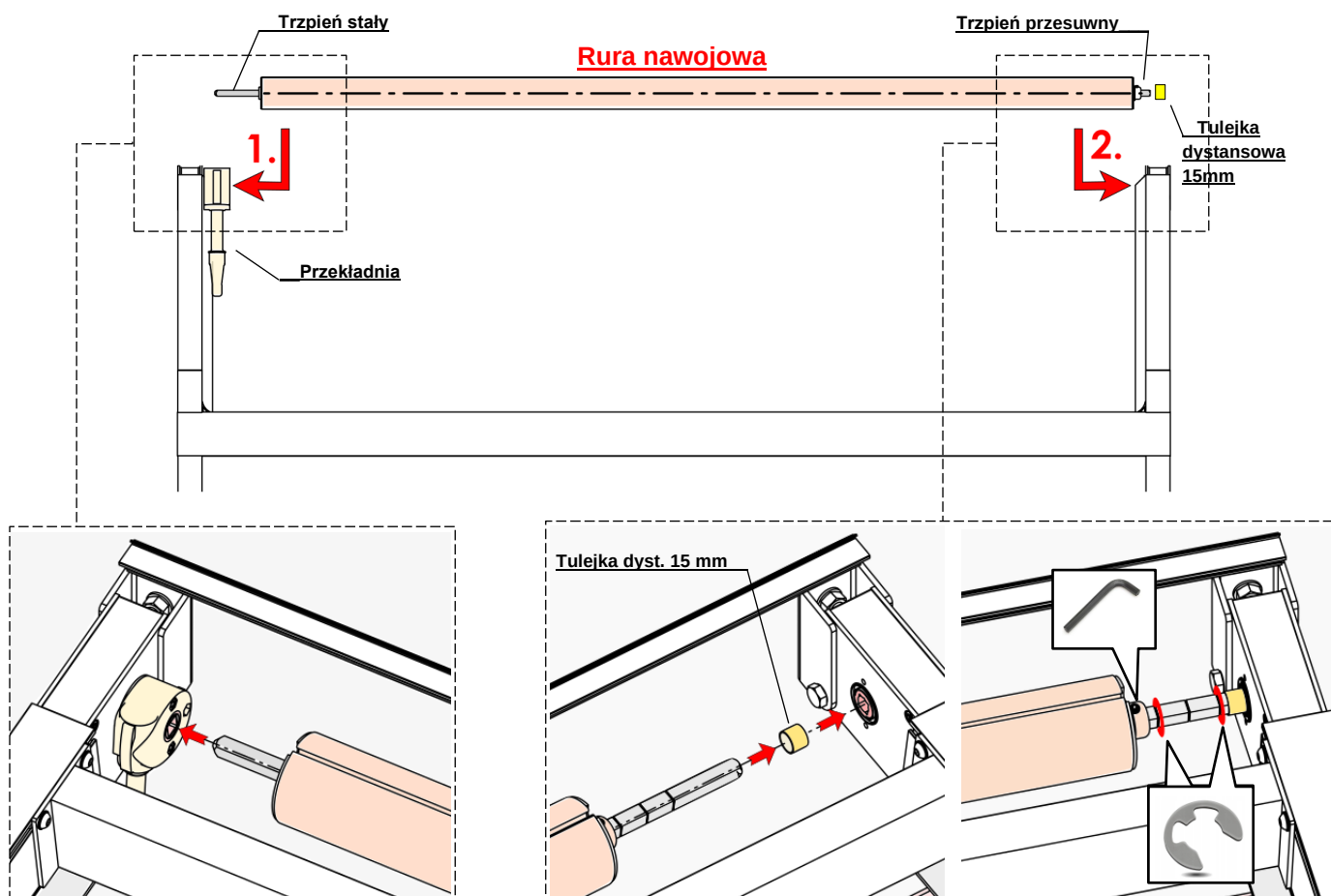
Przekładnię należy zamocować do gwintu w głowicy prowadnicy od strony napędowej (prawej lub lewej), używając dwóch śrub M6x35 oraz podkładki dystansującej, której zadaniem jest zachowanie odpowiedniego odstępu między przekładnią a łożyskiem koła napędowego. Podczas montażu należy zwrócić uwagę na prawidłowe ułożenie elementów: przekładnia musi być zamontowana od wewnętrznej strony głowicy (po stronie gdzie znajduje się uszczelka prowadnicy), a zarówno ona, jak i podkładka dystansująca powinny przylegać do głowicy równomiernie, bez przechyłu. Po zamocowaniu przekładni należy obracać jej trzpieniem aż do pełnego zrównania otworu kwadratowego w przekładni z odpowiadającym mu otworem w kole napędowym głowicy.

Po zamocowaniu przekładni zaleca się ponowne sprawdzenie równoległości belki napinającej, dokonując pomiaru położenia jej wózków wzdłuż każdej z prowadnic.

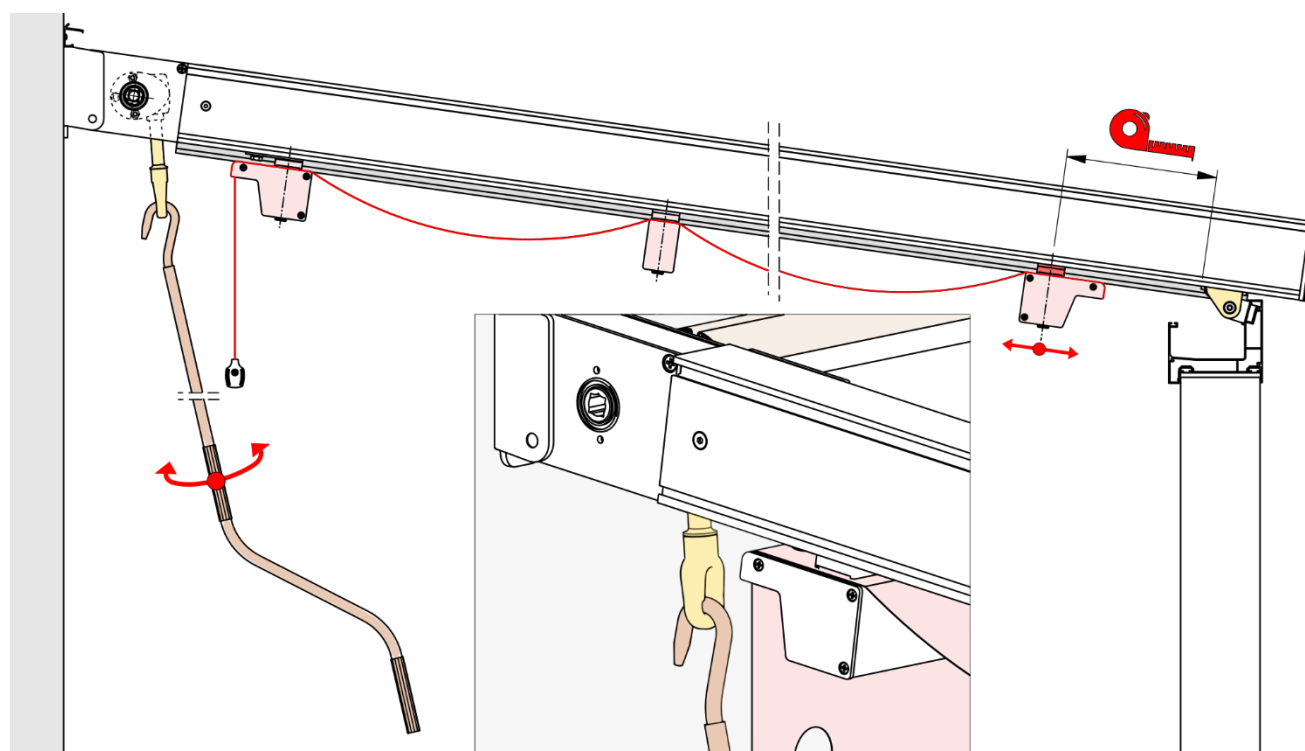

Kolejno należy wprowadzić rurę nawojową w przestrzeń zespołu napędowego. W pierwszej kolejności należy wprowadzić trzpień stały w otwór kwadratowy w przekładni i odpowiadającym mu otwór w kole napędowym głowicy. Z drugiej strony, trzpień przesuwany rury wprowadzić w tulejkę dystansową 15 mm oraz w otwór kwadratowy w kole napędowej głowicy. Położenie rury napędowej ustalić poprzez lekkie dokręcenie śruby dociskowej i zabezpieczyć pierścieniami osadczymi trzpień przesuwany. Tulejka dystansowa powinna znajdować się między pierścieniem osadczym a kołem napędowym w głowicy.

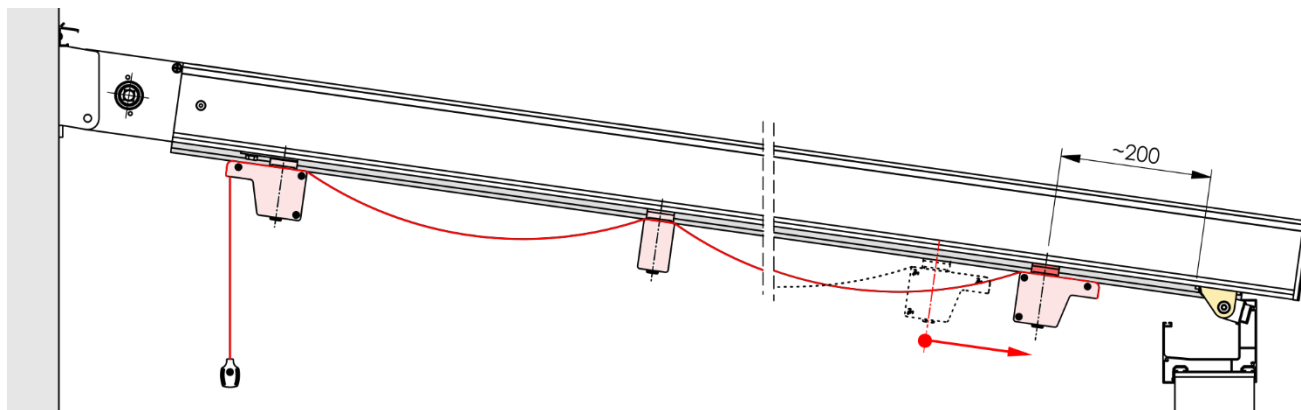
Uwaga: Poprawne osadzenie wszystkich pierścieni zabezpiecza zespół napędowy przed rozsprężeniem się!

Zweryfikować poprawność funkcjonowania zespołu napędowego. Obrót korbą przekładni powinien skutkować równoległym przemieszczeniem się belki napinającej.

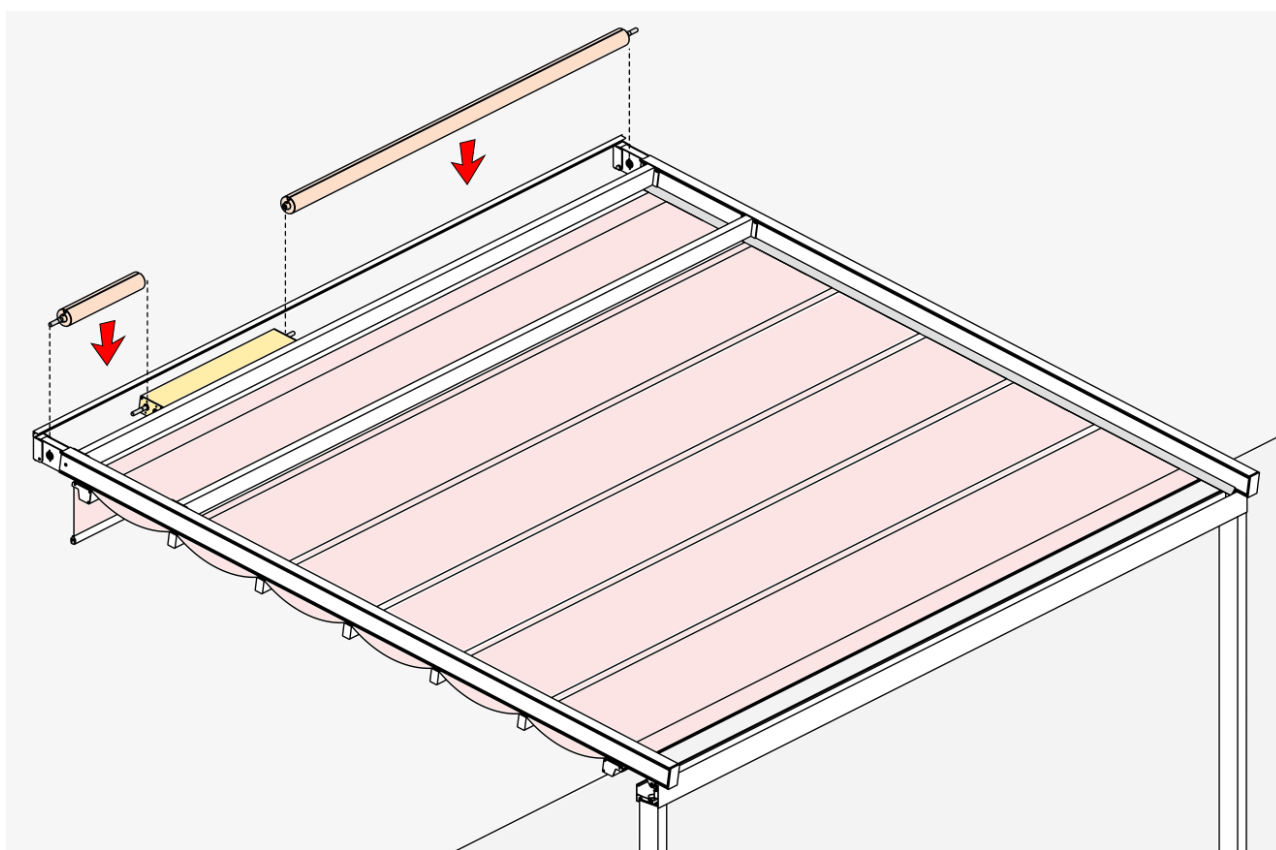

14. WARIANT B: MONTAŻ NAPĘDU ELEKTRYCZNEGO

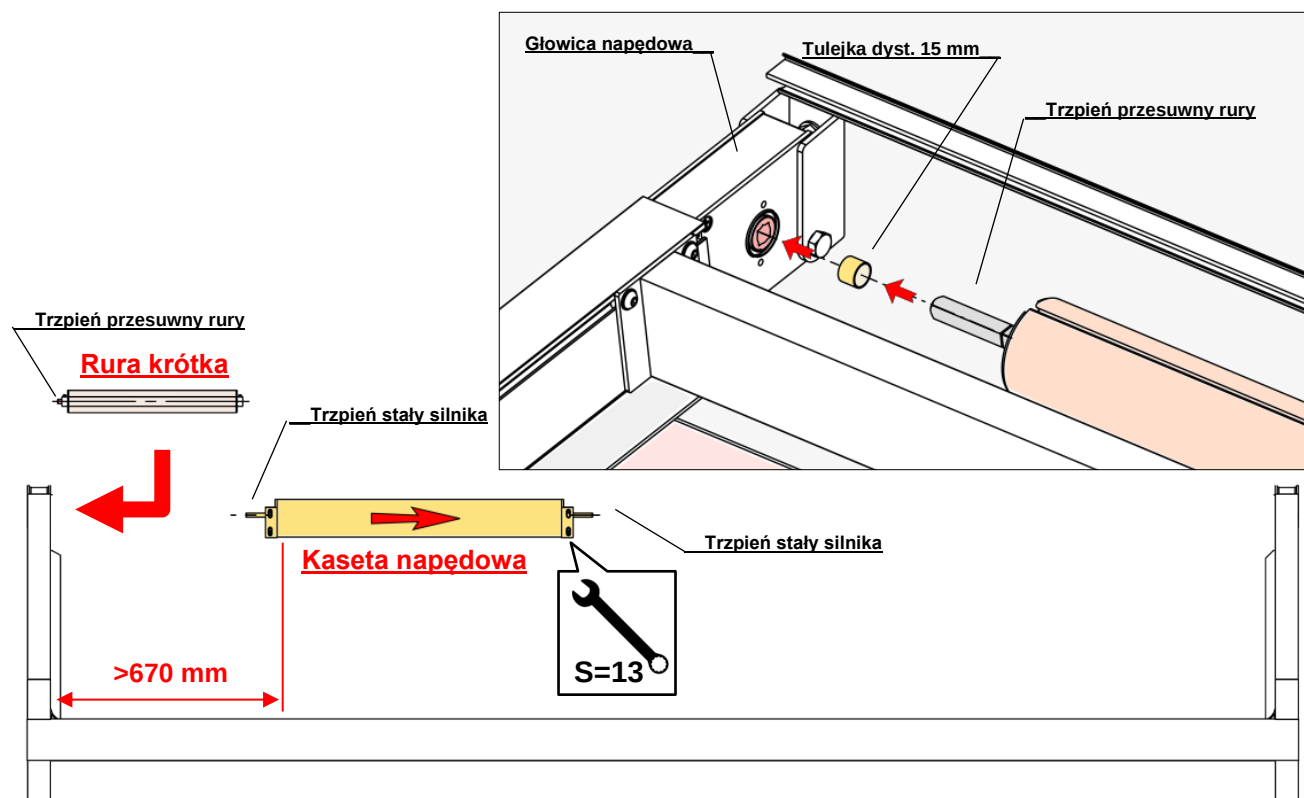
W celu zagwarantowania synchronizacji ruchu wózków we wszystkich prowadnicach, to przed podłączeniem napędu należy ustawić belkę napinającą w takim samym położeniu wzdłuż każdej z prowadnic. Zaleca się ustawienie wózków w odległości około 200 mm od zawiasu łączącego prowadnicę z rynną.

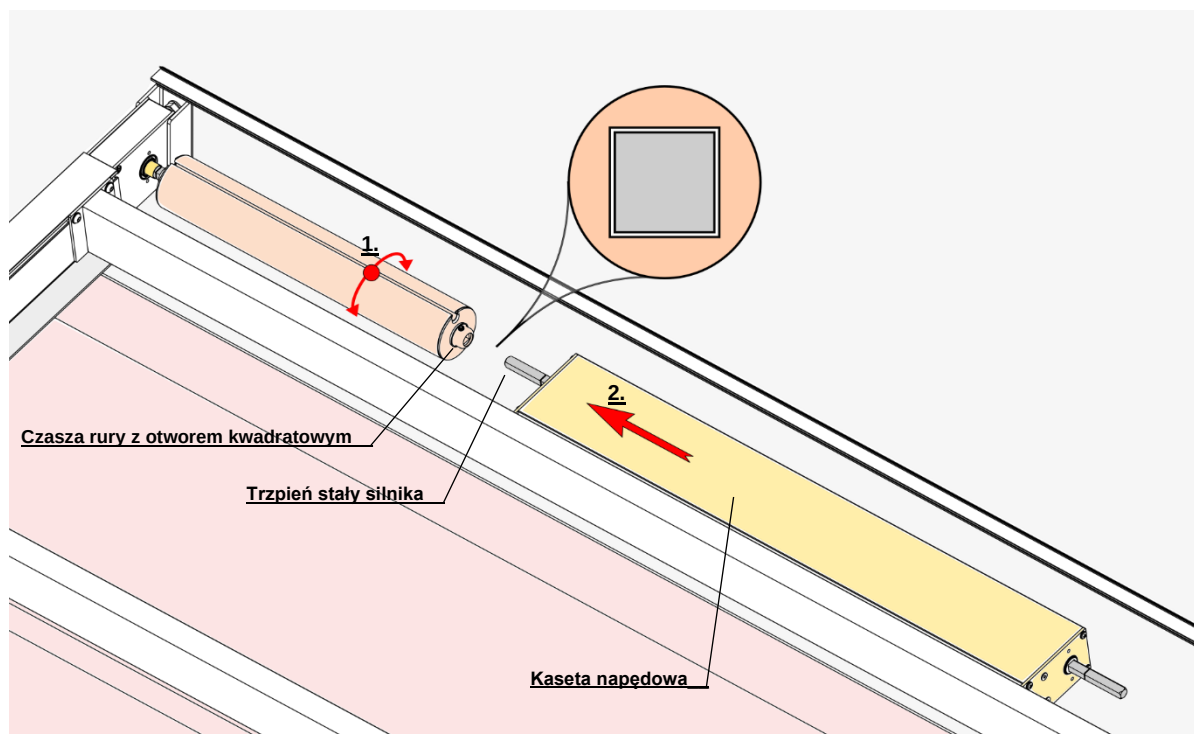
Do przekazywania momentu obrotowego z kasety napędowej do wszystkich prowadnic stosowane są stalowe rury nawojowe: krótka (wymiar: 500 mm) oraz długa (wymiar zależny od szerokości pergoli).

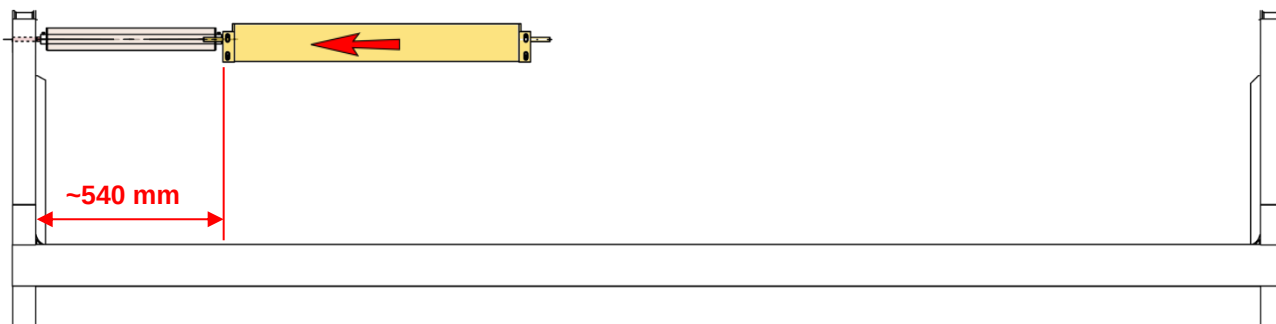

Poluzować śruby mocujące kasetę napędową, aby możliwe było jej suwliwe przemieszczanie wzdłuż profilu belki silnika. Przesunąć kasetę napędową na odległość około 670 mm względem prowadnicy a następnie wprowadzić krótką rurę między kasetą a prowadnicą. Trzpień przesuwany rury wprowadzić w tulejkę dystansową 15 mm oraz w otwór kwadratowy w kole napędowej głowicy.

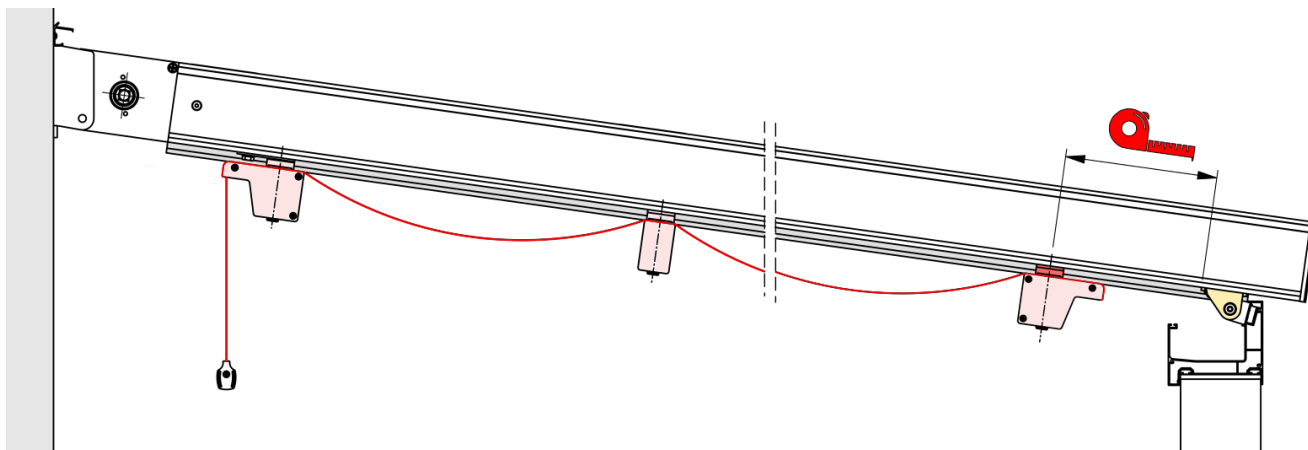

Poprzez obroty rurą wyrównać położenie kątowe otworu kwadratowego czaszy z trzpieniem stałym silnika. Następnie wprowadzić trzpień stały do czaszy poprzez przesunięcie kasetą napędową na odległość około 540 mm od prowadnicy.

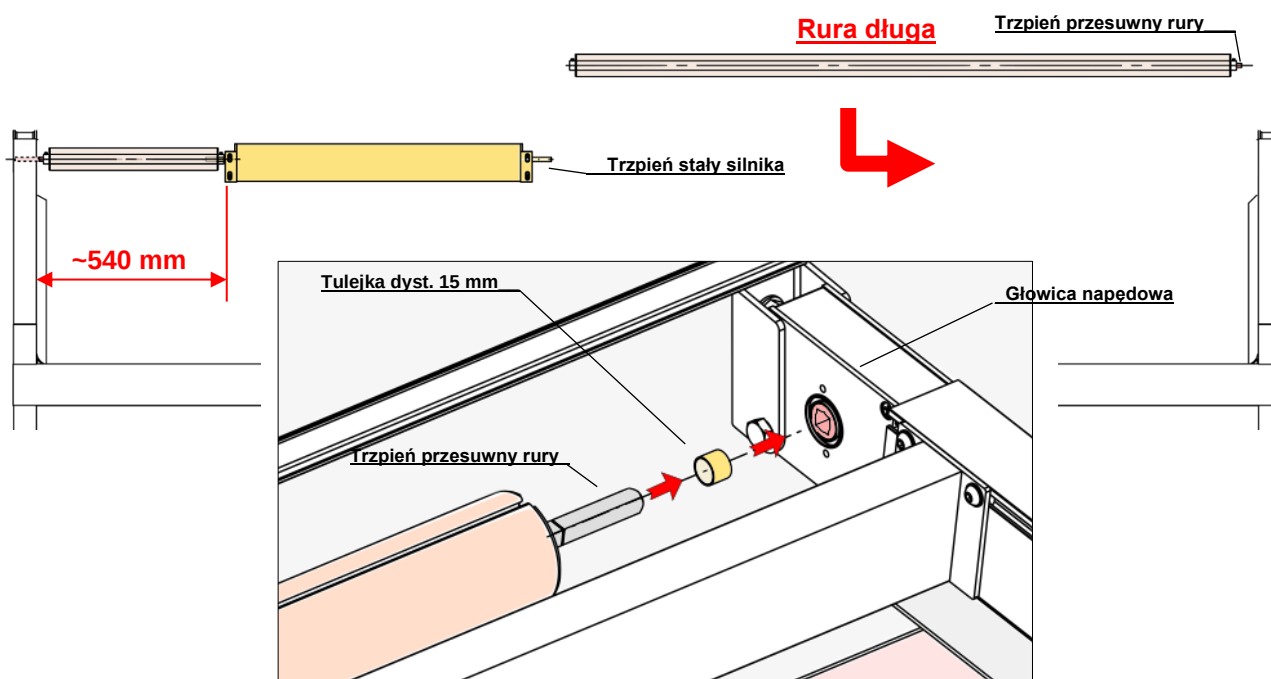

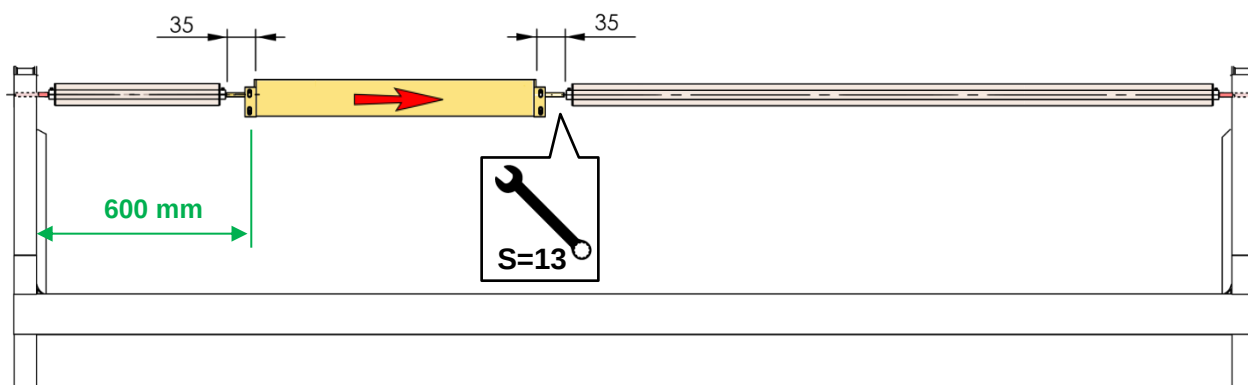
Wyrównać położenie wózków napinających we wszystkich prowadnicach.

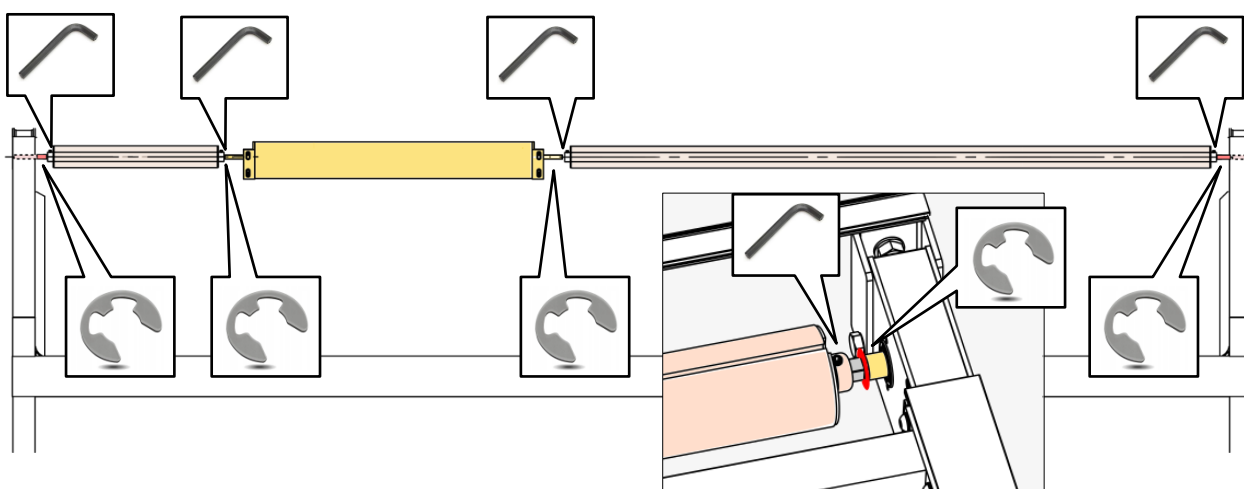
Kolejno należy wprowadzić długą rurę nawojową w przestrzeń zespołu napędowego. Trzpień przesuwny rury wprowadzić w tulejkę dystansową 15 mm oraz w otwór kwadratowy w kole napędowej głowicy.

Następnie należy doprowadzić do zasprężenia kasety napędu z drugą rurą, wprowadzając trzpień silnika w czaszę poprzez przesunięcie kasety na odległość 600 mm mierzoną względem prowadnicy. Skorygować położenie rur tak by ich czasze znajdowały się w odległości około 35 mm od boku kasety napędu. Następnie należy ustalić położenie kasety napędu przez dokręcenie śrub do belki silnikowej.

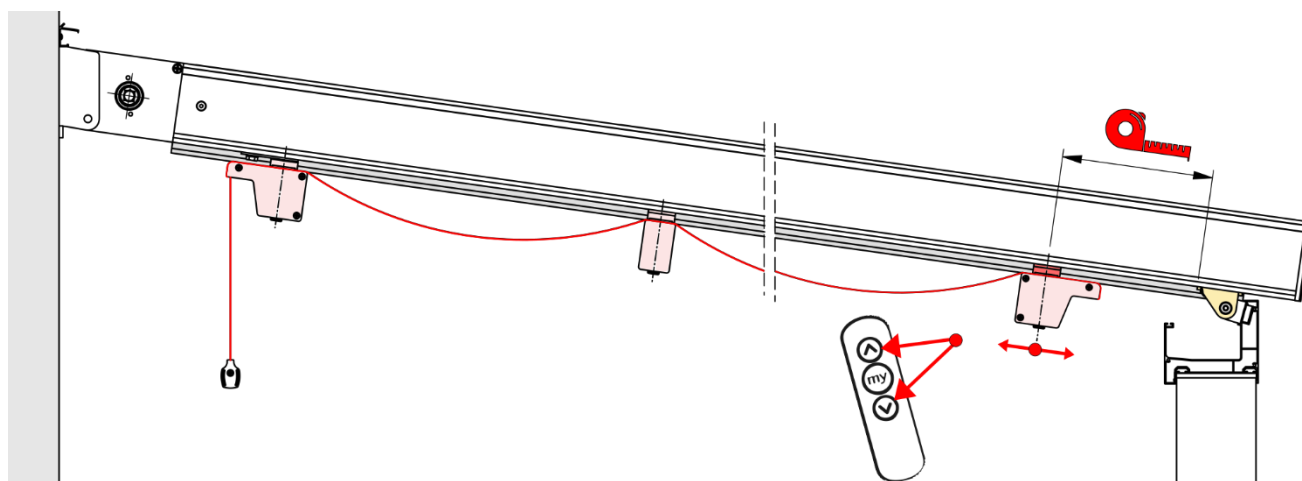
Położenie rur napędowych ustalić poprzez lekkie dokręcenie śrub dociskowych i zabezpieczyć pierścieniami osadczymi. Tuleje dystansowe powinny znajdować się między pierścieniem osadczym a kołami napędowymi w głowicy.

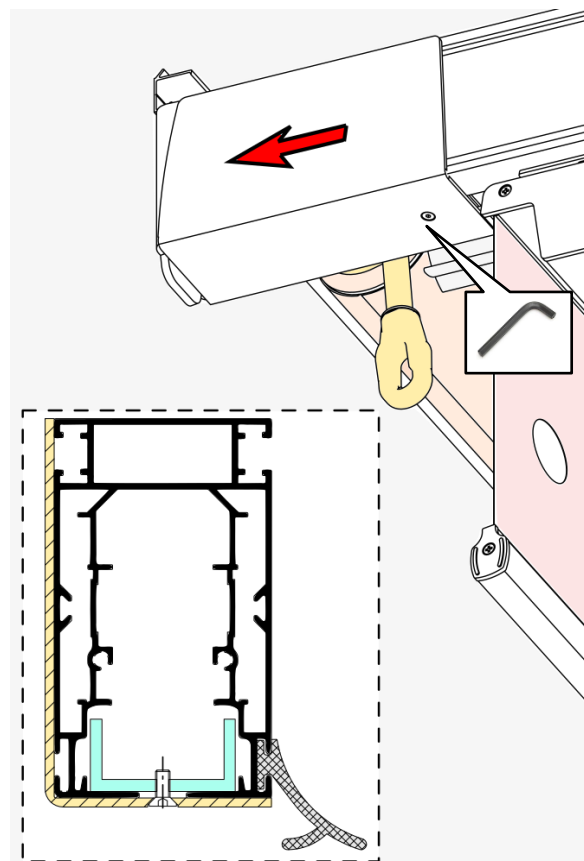
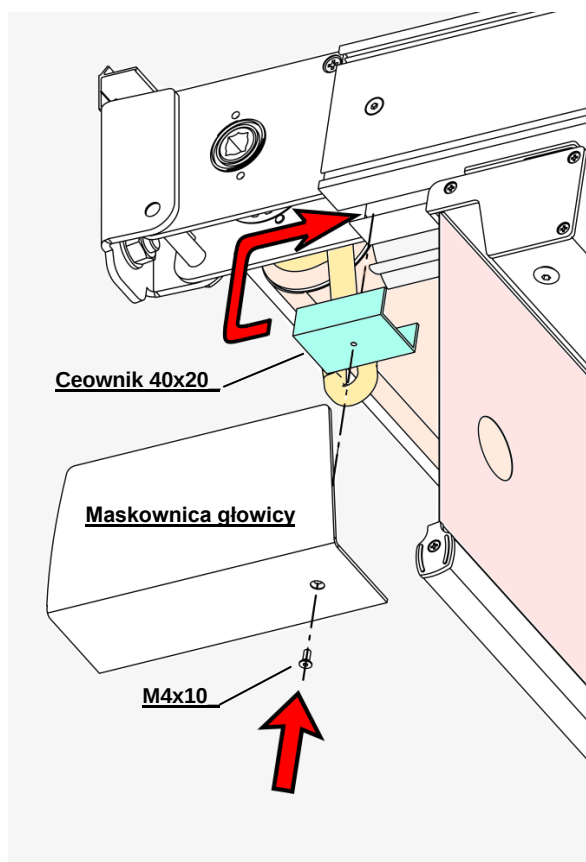
Uwaga: Poprawne osadzenie wszystkich pierścieni zabezpiecza zespół napędowy przed rozsprężeniem się!

Uwaga: Zbyt mocne dokręcenie śrub dociskowych może być źródłem niepożądanego hałasu podczas pracy pergoli. Jeżeli hałas (np. trzeszczenie) występuje to należy poluznić śruby dociskowe.

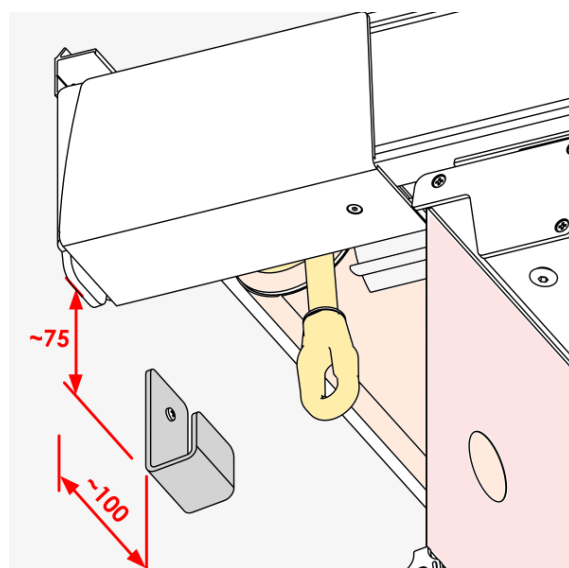
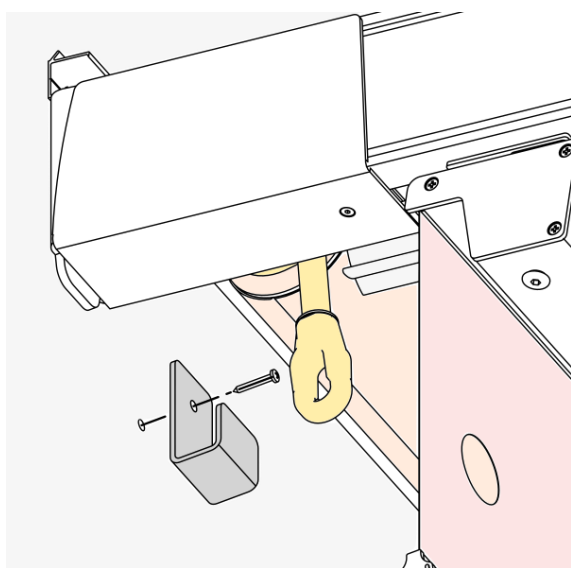
Podłączyć i zaprogramować silnik zgodnie z instrukcją dostarczoną od dostawcy napędu. Po uruchomieniu silnika sprawdzić czy belka napinająca przemiesza się równolegle.

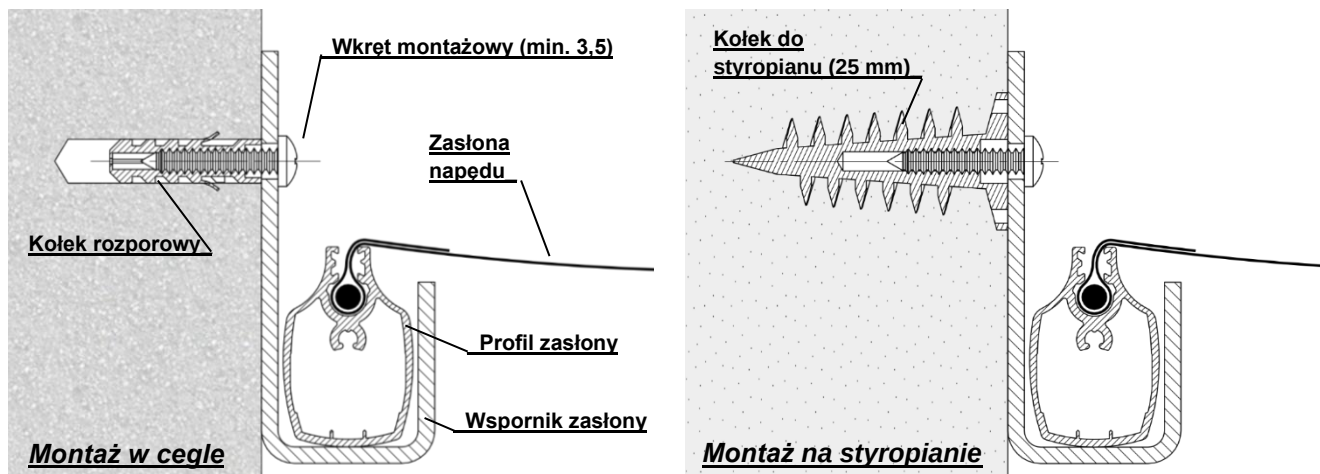
15. Przez otwór serwisowy w głowicy napędowej wprowadzić ceownik 40x20 do, którego przykręcić maskownicę głowicy (z prawej i lewej strony). Podczas dokręcania głowicy należy przysunąć ją możliwie blisko wspornika ściennego.

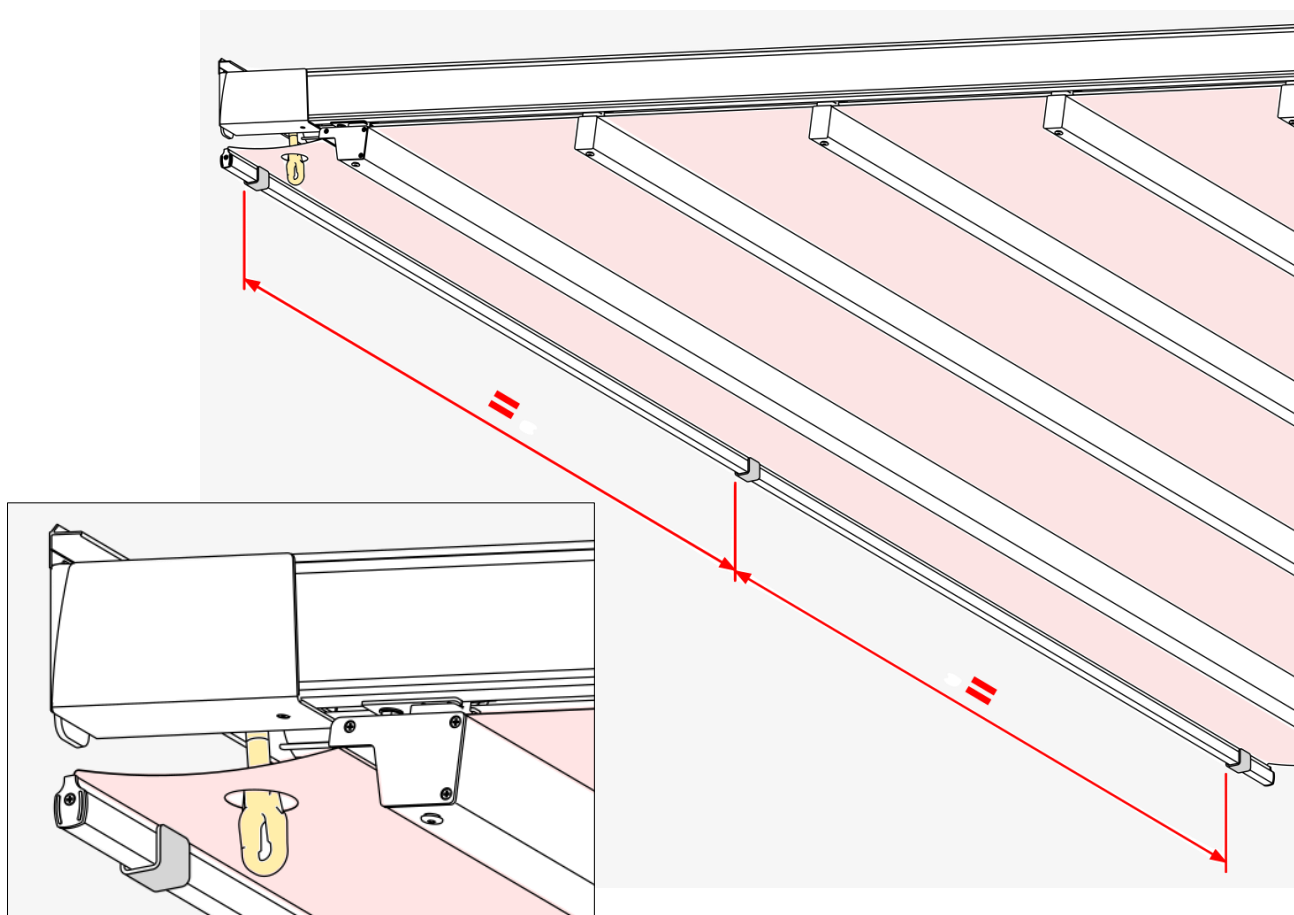
16. Układ napędowy zostanie zakryty za pomocą zasłony z tkaniny. Zasłona przymocowana jest do ściany przy pomocy wsporników, które podtrzymują profil zasłony. Ilość wsporników zależy od szerokości pergoli. Położenie wsporników wyznaczyć względem głowicy prowadnicy.

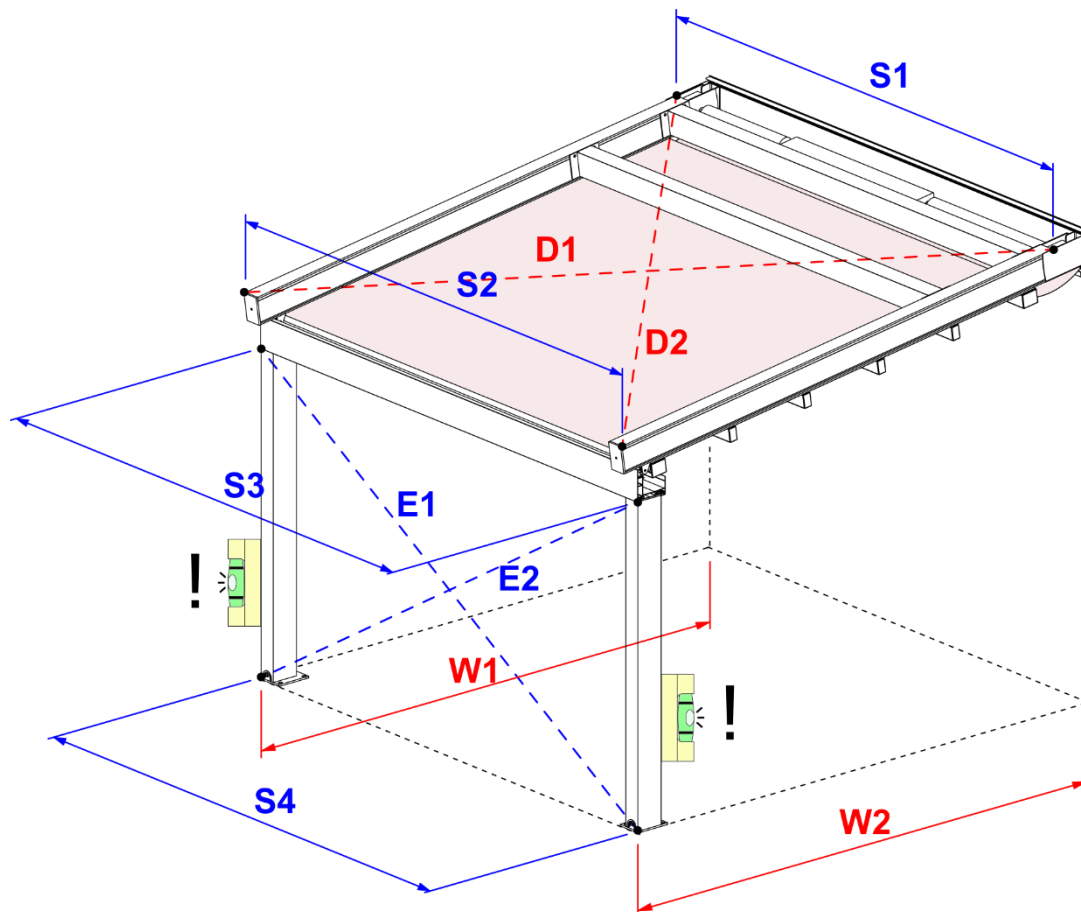
Uwaga: dobór elementów montażowych powinien zostać przeprowadzony indywidualnie dla występujących warunków montażu z uwzględnieniem rodzaju i jakości podłoża. Typowo do montażu wsporników zasłony do betonu lub cegły stosowane są kołki rozporowe, natomiast w przypadku elewacji z ociepleniem ze styropianu, stosowane są kołki do styropianu.

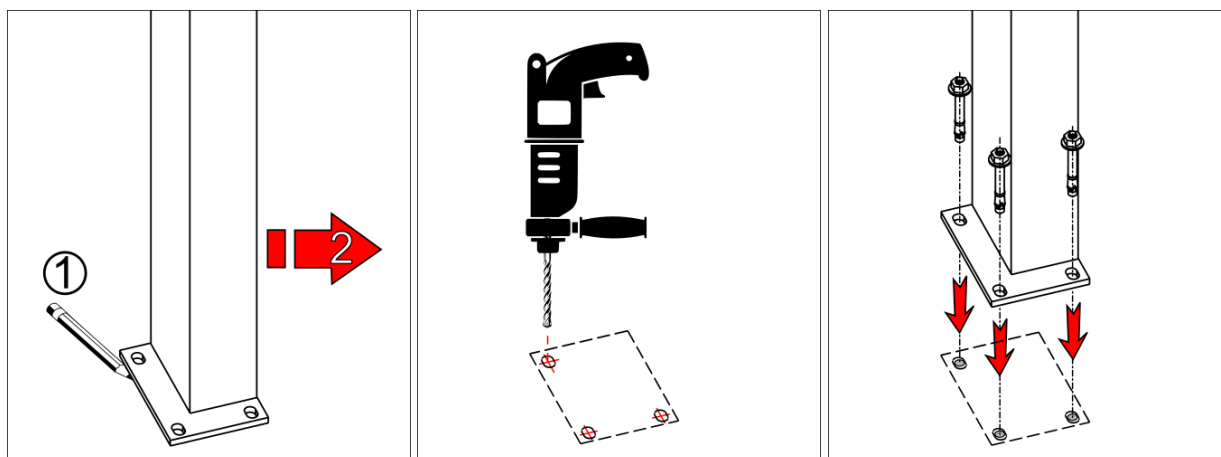
Wsporniki zamocować do ściany zapewniając ich równomierne rozmieszczenie oraz poziom. Profil przyścienny osadzić na wspornikach. W przypadku pergoli z napędem ręcznym należy przełożyć trzpień przekładni przez otwór w zasłonie.

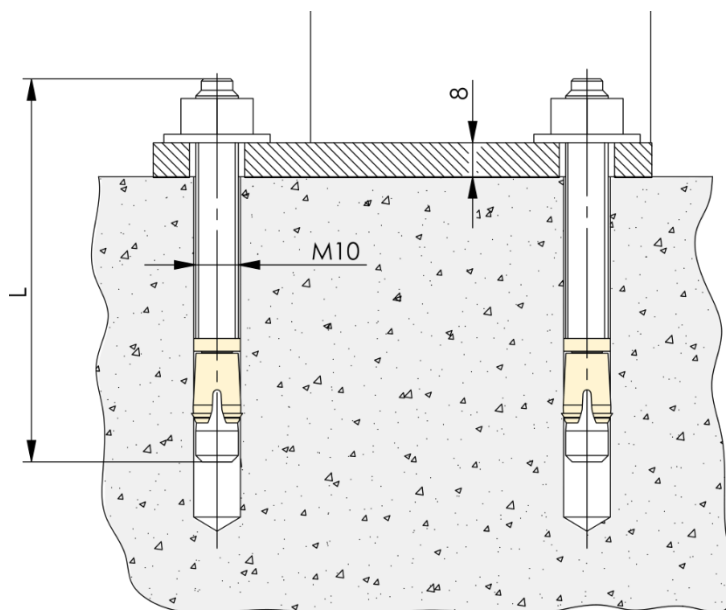
17. Przed utwierdzeniem podstaw słupów do podłoża należy całkowicie otworzyć pergolę i napiąć tkaninę. Następnie, skorygować ustawienie słupów, zapewniając ich pionowość. Dokonać weryfikacji wymiarów pergoli: szerokości (S1-S2 dla prowadnic oraz S3-S4 dla słupów) oraz przekątnych (D1-D2 dla prowadnic oraz E1-E2 dla słupów). Wysięg konstrukcji (W1-W2) należy traktować jako wymiar wynikowy (jego wartość może nieznacznie odbiegać od nominalu po uwzględnieniu pochylenia tarasu) ale powinien być zbliżony dla wszystkich słupów.

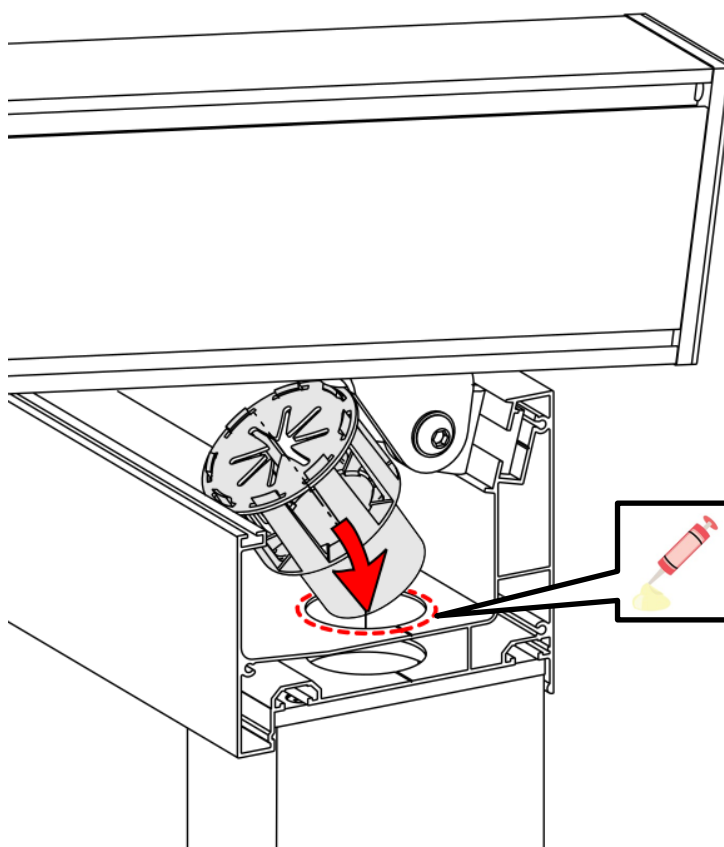
Odrysować obrys podstaw słupów wraz z środkami otworów montażowych. Odsunąć słup, aby zapewnić pełny dostęp wiertarką – rozsuniecie słupów możliwe jest poprzez poluzowanie śrub płyt łącznika słupa z rynną (punkt 5 instrukcji). W odznaczonych miejscach wykonać stosowne otwory dla dobranych elementów mocujących. Przysunąć słup na właściwe położenie, zrównując podstawę słupa z obrysem, zweryfikować jego pion, dokręcić śruby w płytach łącznika słupa z rynną (punkt 5 instrukcji) oraz utwierdzić do podłoża dobranymi elementami mocującymi.

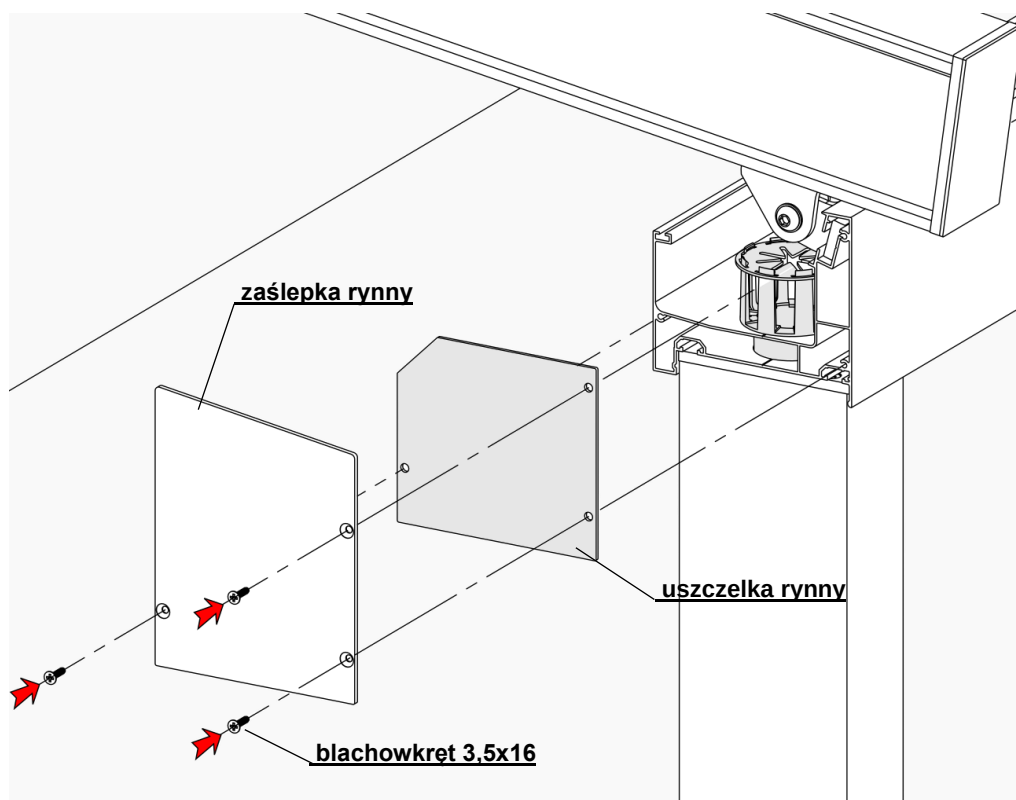
Uwaga: dobór elementów montażowych powinien zostać przeprowadzony indywidualnie dla występujących warunków montażu z uwzględnieniem rodzaju i jakości podłoża. Typowo do montażu podstaw słupów do betonowych fundamentów stosuje się: kotwy pierścieniowe M10x95 lub pręty gwintowane M10x150 mocowane przy użyciu kotw chemicznych.

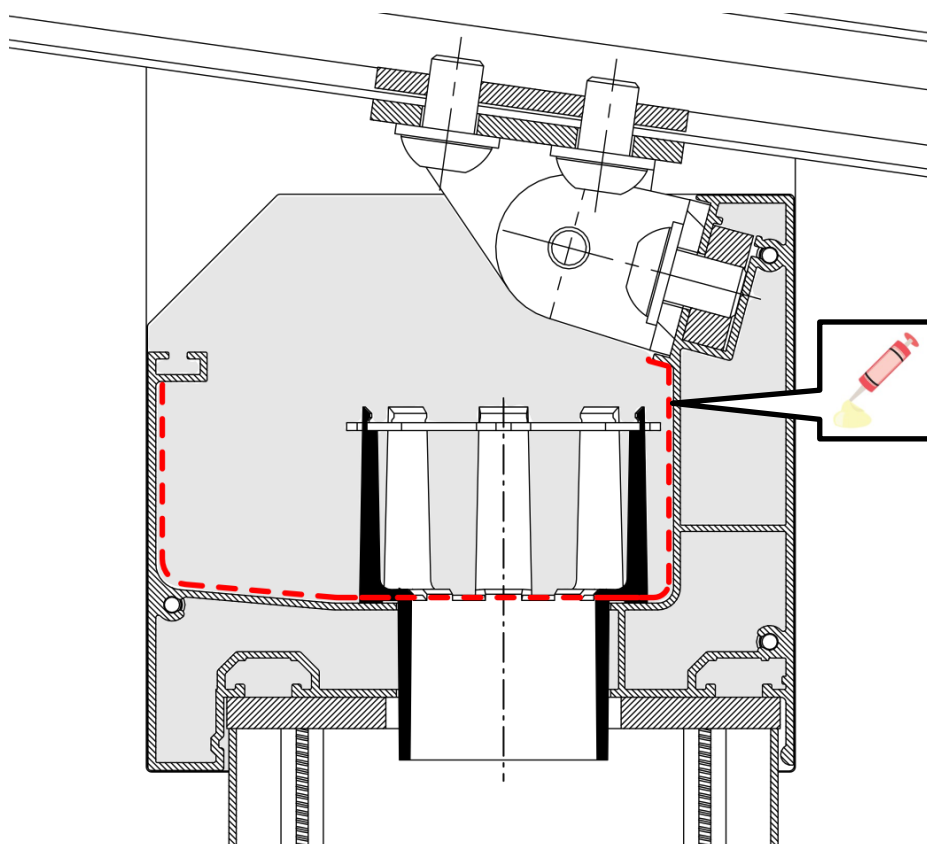
18. Wprowadzić w otwory odpływowe w rynnie tulejki oraz uszczelnić je silikonem na styku kołnierza z profilem.

19. Stosując blachowkręty przykręcić zaślepki boczne rynny wraz z naklejaną uszczelką z mikrogumy.

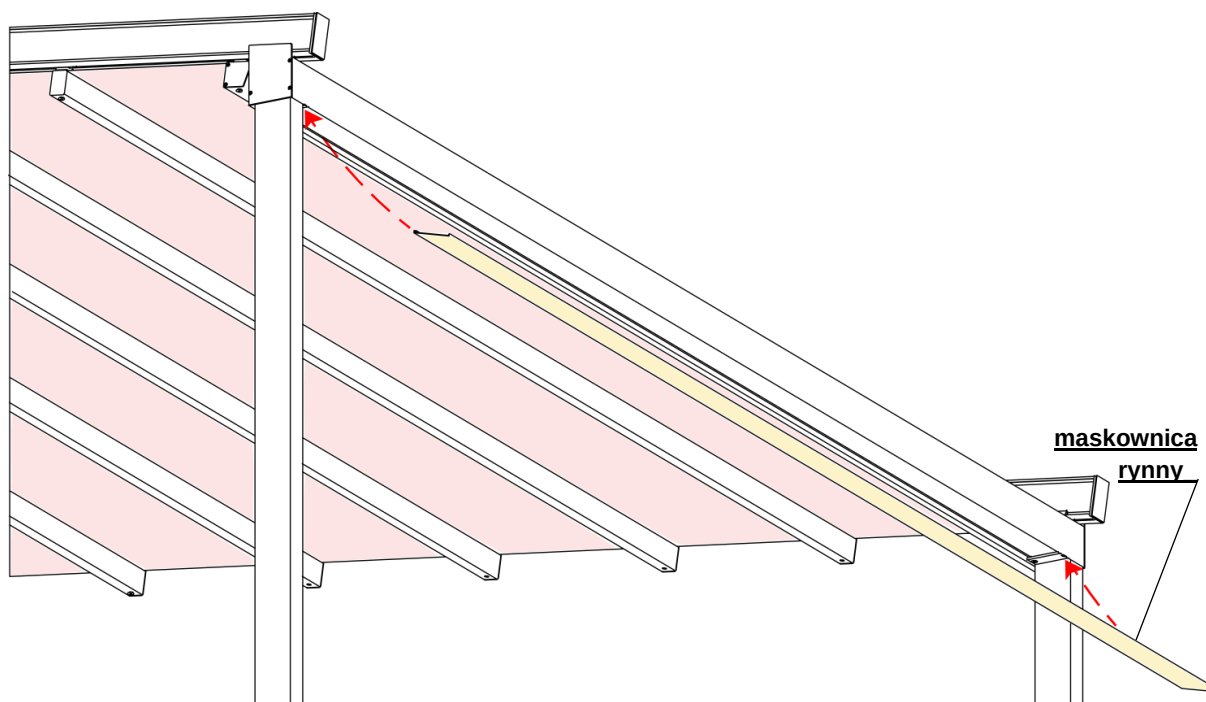

Uszczelnić dodatkowo od wewnątrz połączenie zaślepki z rynną przy pomocy silikonu wzdłuż zaznaczonej linii.

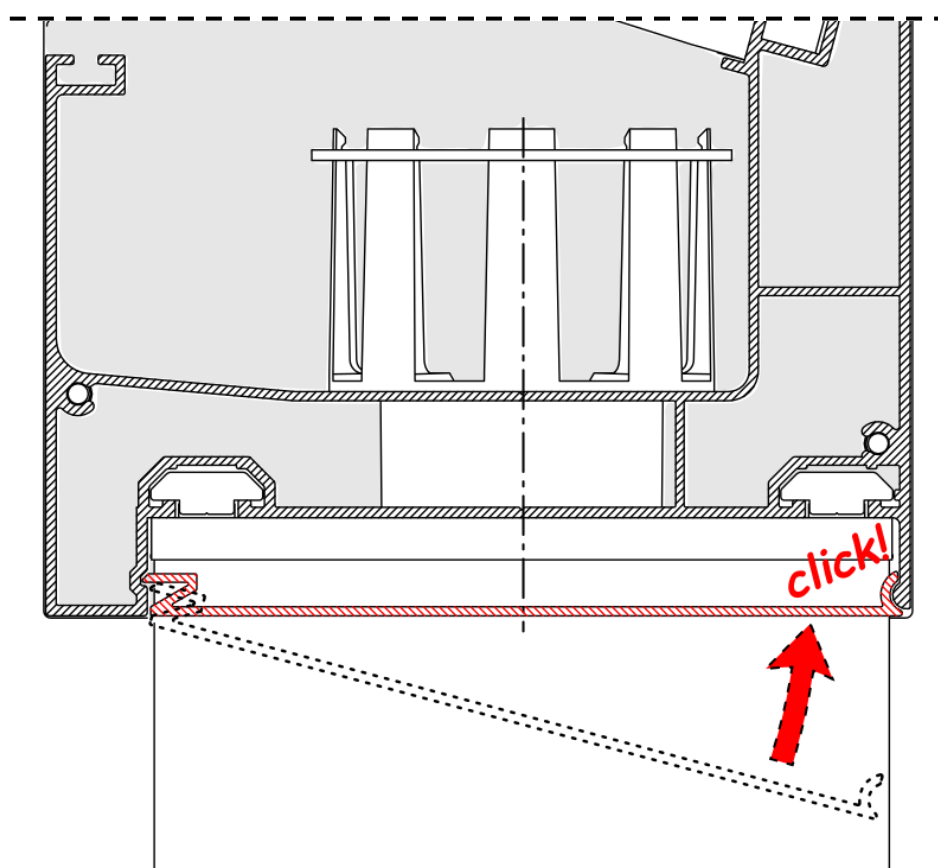

Uwaga: w przypadku pergoli z roletą ZIP pod rynną lub z boku pergoli przeprowadzić montaż zaślepki dopiero po zamocowaniu rolety.

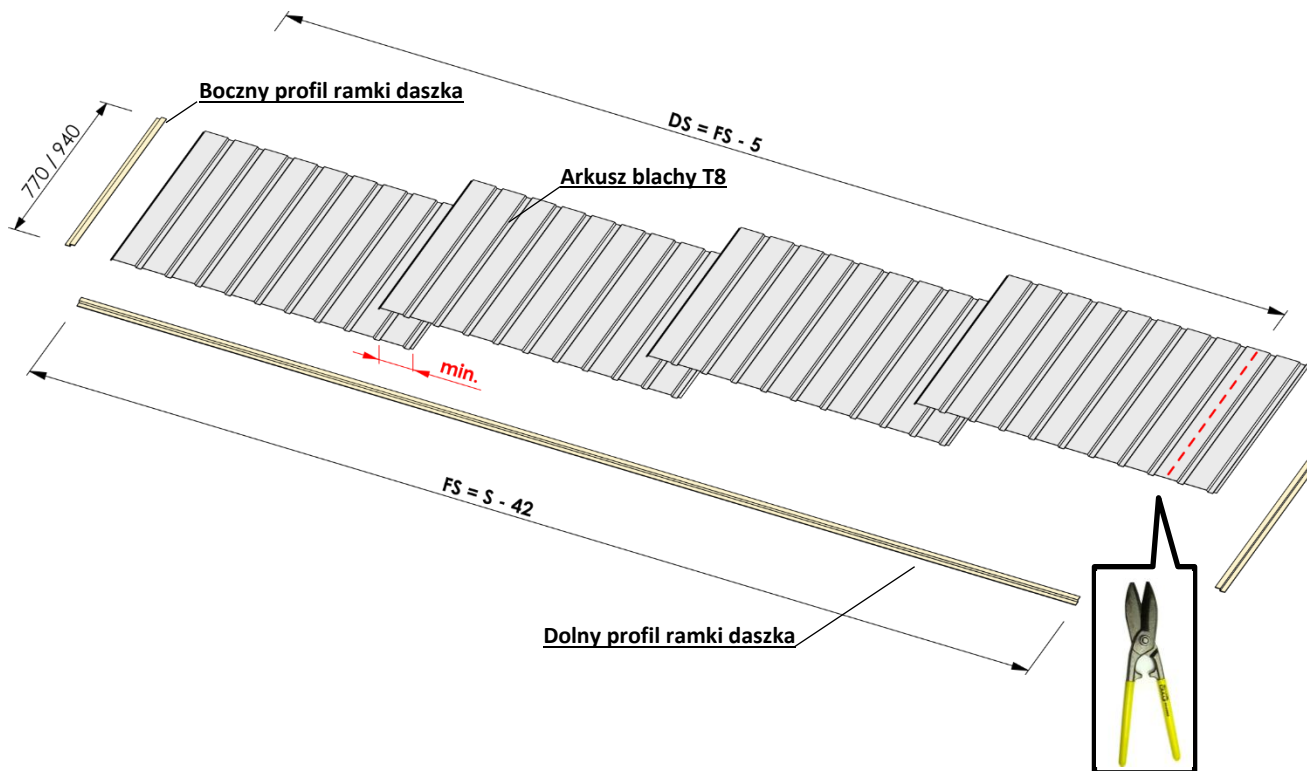
20. Maskownica rynny mocowana jest między słupami pergoli. Ostrożnie wprowadzić profil miejsce zwracając uwagę by ostrymi krawędziami nie uszkodzić powłok lakierniczych słupów.

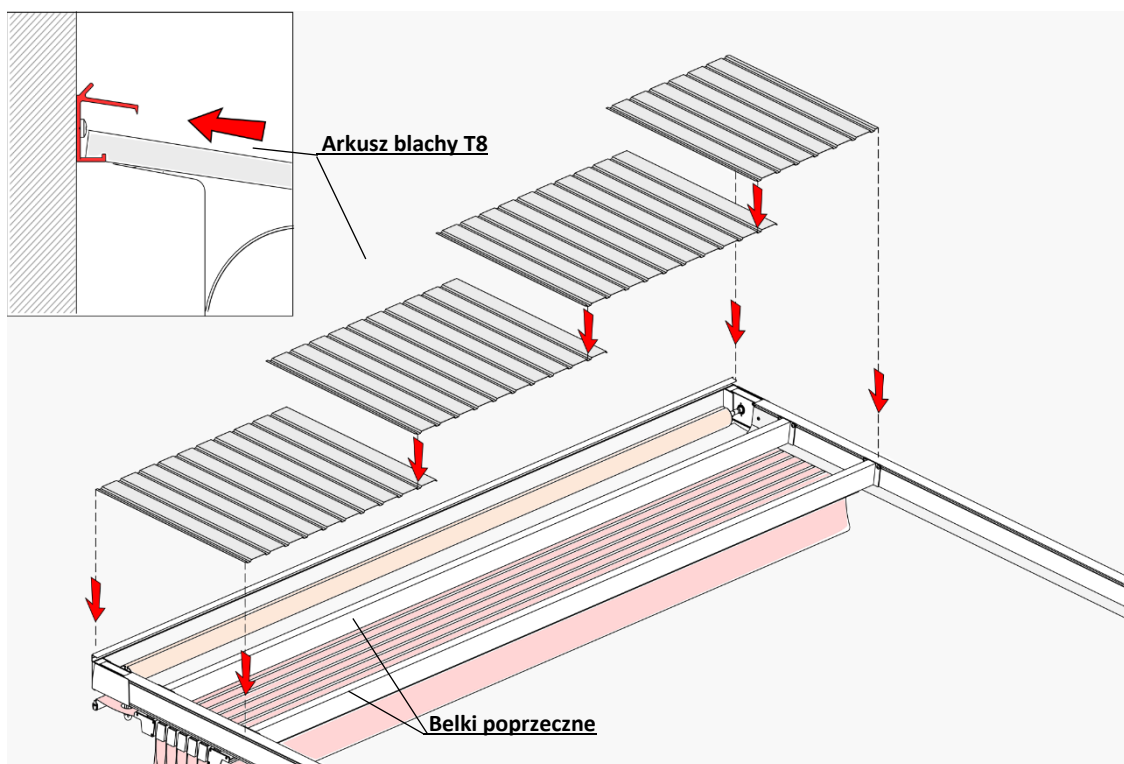
Profil maskownicy osadzany jest w rynnie na zasadzie połączenia zatrzaskowego, zamykanego ruchem wahadłowym.

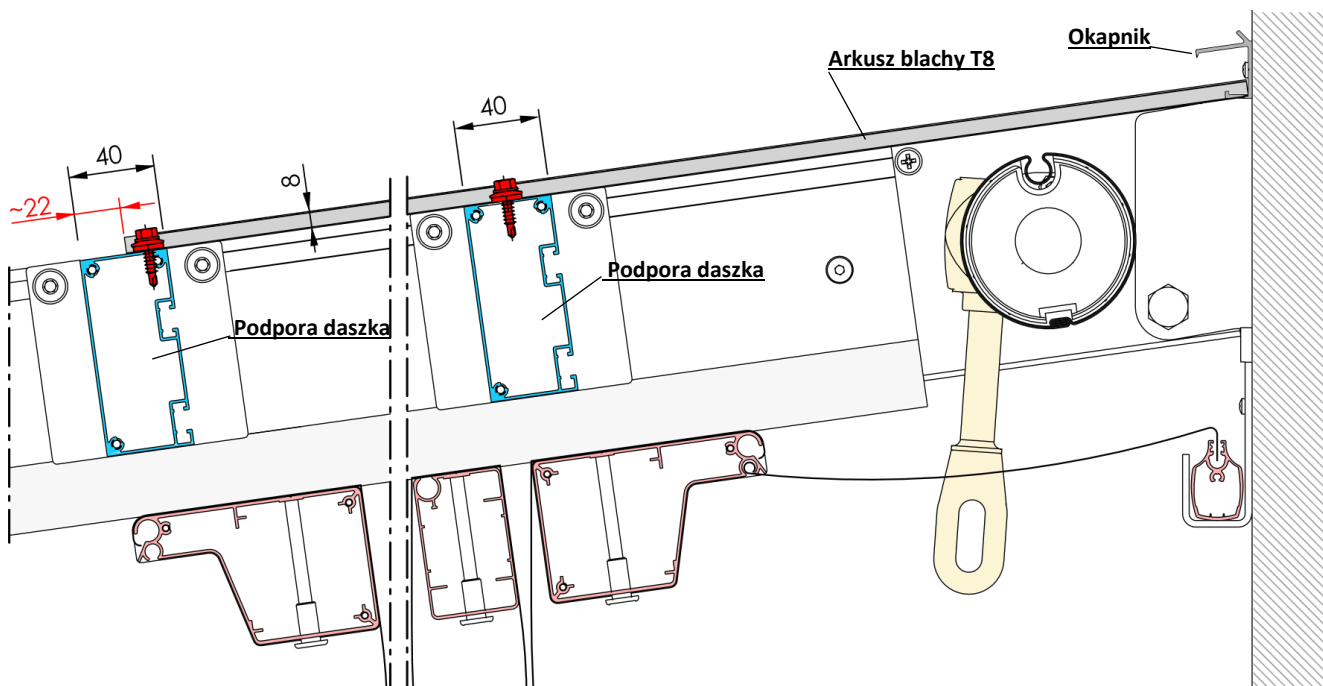
21. Systemowy daszek do pergoli składa się z arkuszy blachy trapezowej T8 oraz profili zetownika ramki do zabudowy daszka. Dolny profil ramy dostarczany jest w maksymalnej długości 5 m, dlatego dla większych szerokości może składać się z przynajmniej dwóch odcinków. Arkusze blachy daszka łączy się w całość poprzez nałożenie kolejnych arkuszy na siebie. Minimalną zakładką łączonych arkuszy jest jeden ryfel blachy. Jeżeli wymaganą szerokość krycia nie można uzyskać poprzez zakładanie arkuszy blach to należy nadmiar odciąć przy pomocy nożyc do blach.

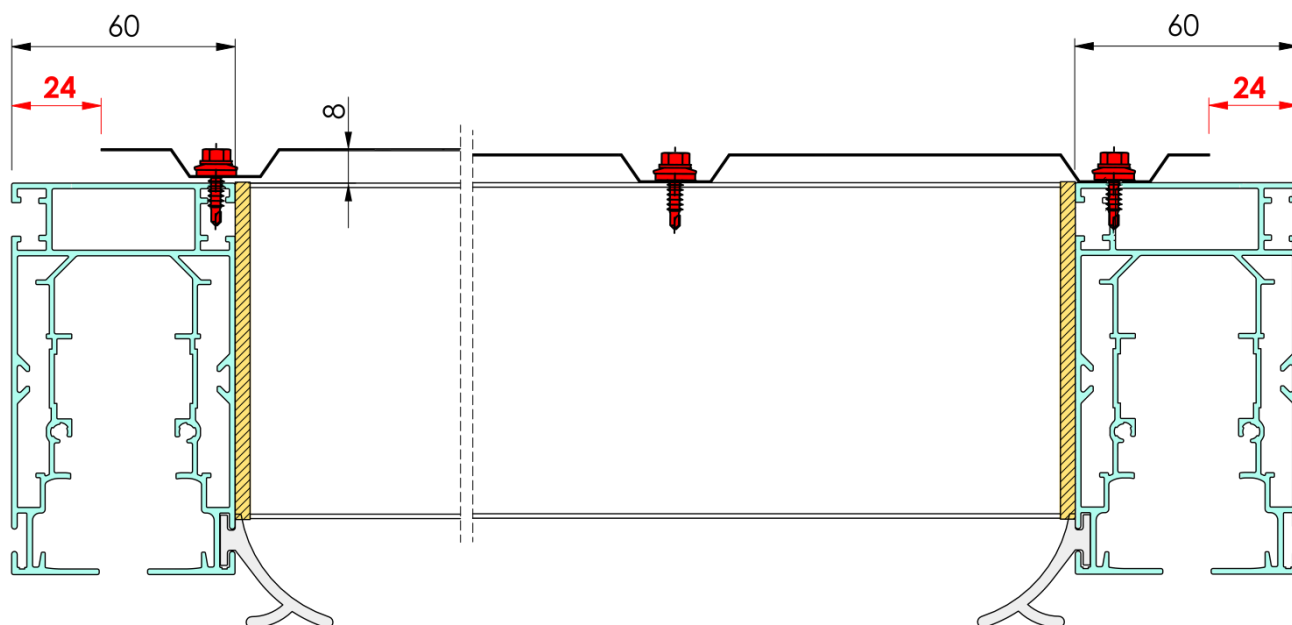
22. Arkusze blachy T8 nałożyć na belki poprzeczne, jednocześnie dosuwając je w kierunku ściany, wsuwając je do okapnika.

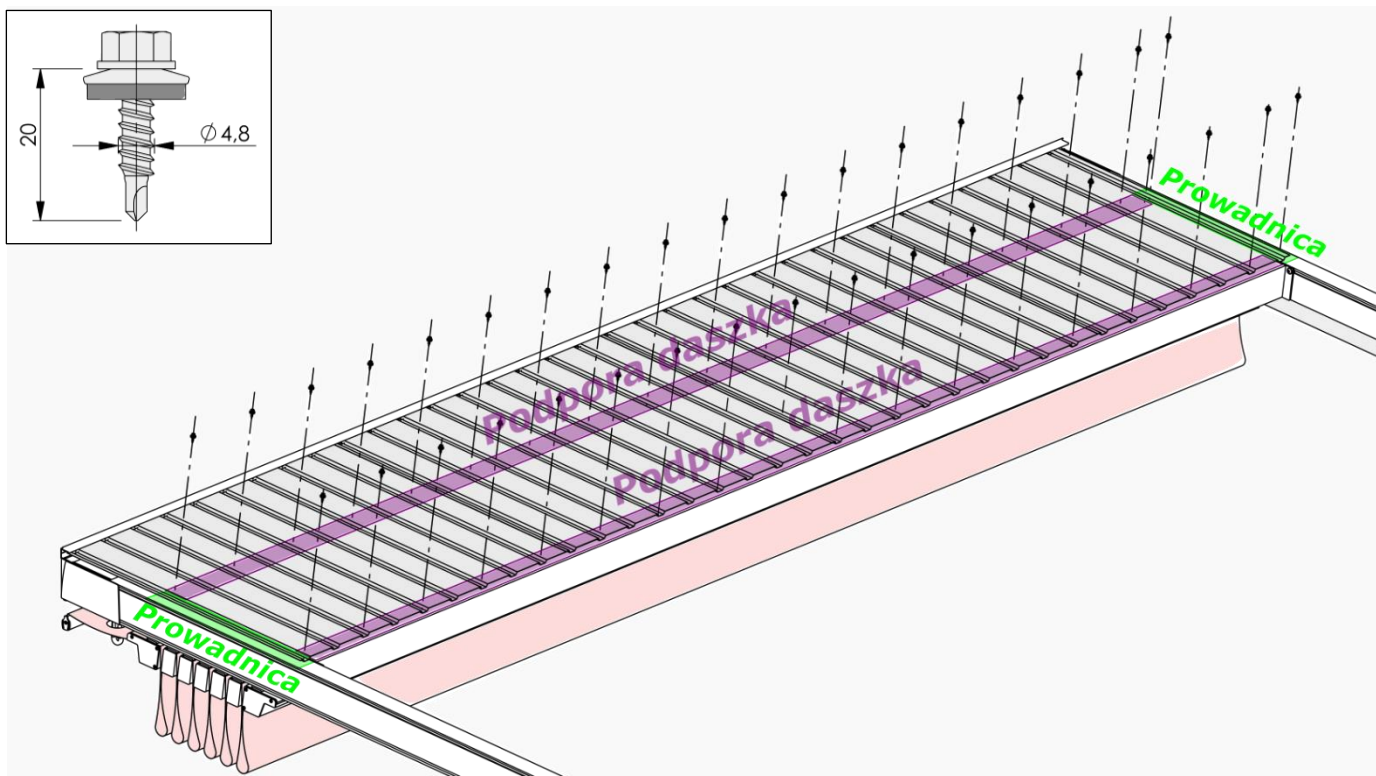
23. W kierunku wysięgu pergoli arkusze blachy powinny być odsunięte o około 22 mm od powierzchni frontowej profilu podpory daszka. W razie konieczności, przestawić profil podpory daszka wzdłuż prowadnic aby zapewnić wymagane odsunięcie 22 mm, konieczne do montażu ramki daszka w kolejnych krokach instrukcji.

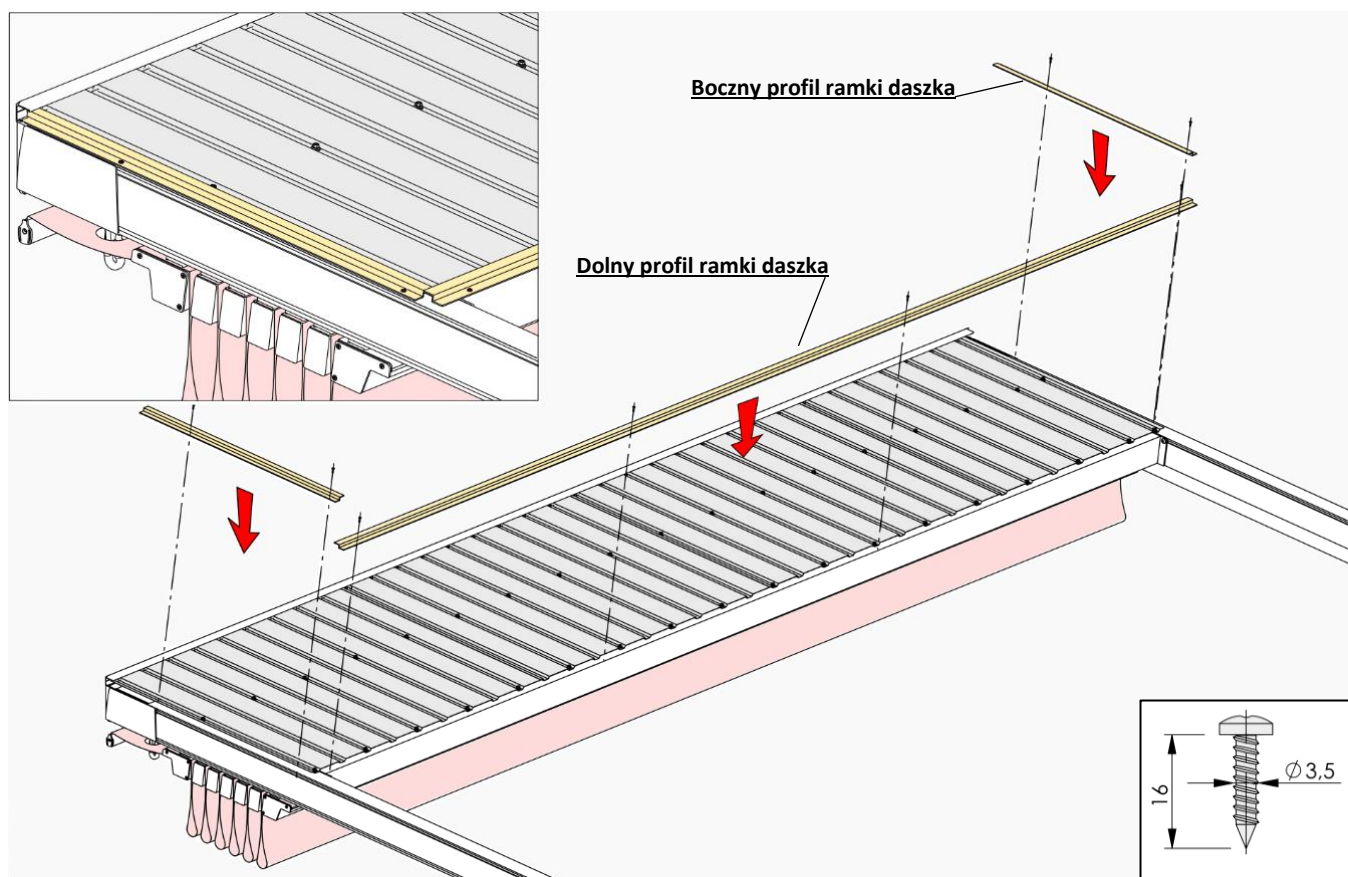
W prostopadłym kierunku, arkusze blachy T8 powinny być ułożone w odległości 24 mm od zewnętrznych płaszczyzn prowadnic. W razie konieczności odciąć nadmiar arkusza za pomocą nożyc do blach.

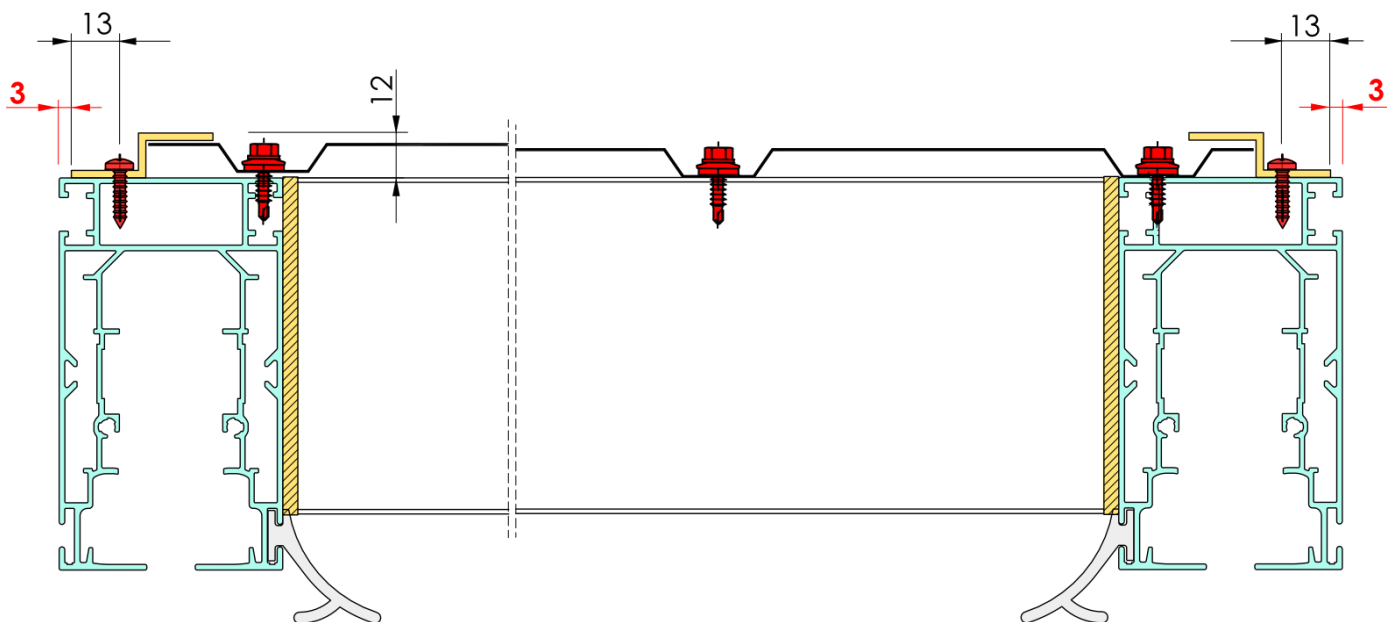
Po właściwym ułożeniu arkuszy blachy T8 daszka, przykręcić je do podpierających członów konstrukcji pergoli: podpór daszka oraz prowadnic. Zaleca zastosować do tego celu samogwintujący wkręt farmerski 4,8x20 z uszczelką, przykręcając arkusze do profiliów podporowych w odległości maksymalnie co dwa ryfle blachy.

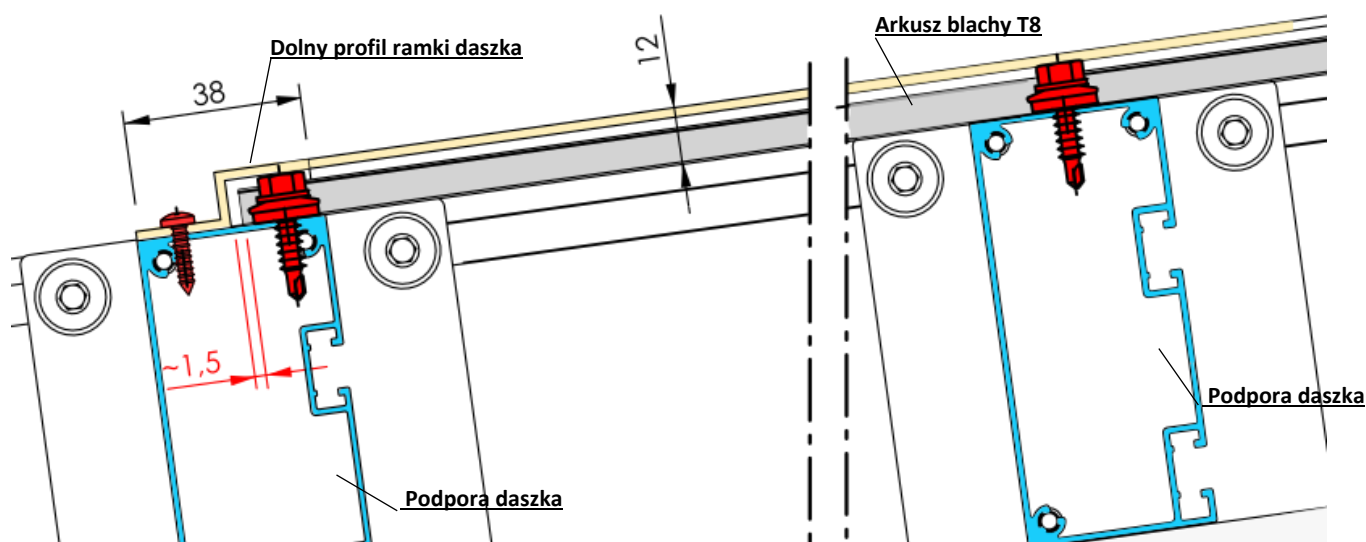
24. W celu zamaskowania krawędzi arkuszy blachy T8 należy przykręcić profile ramki (zetowniki) wzdłuż trzech krawędzi daszka za pomocą samogwintujących wkrętów 3,5x16.

Boczne profile ramki daszka powinny być odsunięte o około 3 mm od zewnętrznych płaszczyzn prowadnic, natomiast górny koniec profilu wprowadzony do okapnika zamocowanego na ścianie.

Profil dolny ramki daszka powinien być wyrównany z bocznymi profilami ramki oraz względem frontu profilu podpory daszka. Szczelina o szerokości 1-2 mm między ramką daszka a czołem blachy T8 jest przeznaczona do bocznego odpływu wody

Blachowkręty 4,2x38

Płyta ścienna

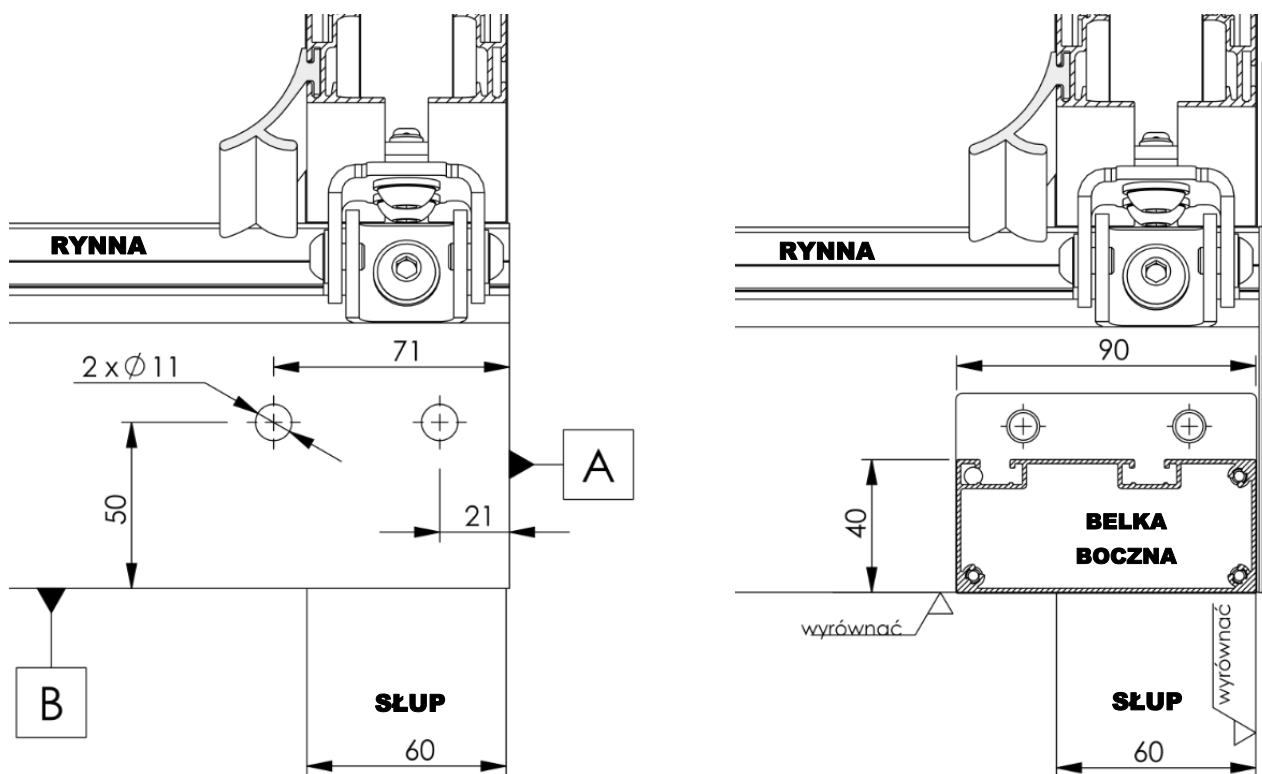
Belka boczna (profil belki podporowej)

Płyta rynny

Belka boczna

zewnątrz
strona

W celu zamontowania belki należy wykonać otwory w rynnie według poniższego rysunku poniżej. Położenie otworów odmierza się względem czoła rynny (baza pomiarowa A) oraz dolnej krawędzi rynny (baza pomiarowa B).

Zamontować belkę do ściany stosując adekwatne łączniki montażowe. Drugi koniec belki łączony jest z rynną przez przykręcenie śrub M10x10 (2 szt.) do gwintu w płycie zamykającej belkę boczną. Śruby dokręcane są od wewnątrz rynny i przechodzą przez otwory przełotowe wykonane w ścianie rynny. Belka boczna powinna zostać wyrównana ze spodem rynny oraz z płaszczyzną boczną słupa. Po dokręceniu śrub uszczelnić połączenie silikonem. Montując belkę należy zwrócić uwagę na właściwe wypoziomowanie belki.

